Înțelepciunea lui Sirah
(ediția liturgică)

Teologie pentru azi
București
2018

Înțelepciunea lui Sirah
(ediția liturgică)

Traducere de
Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Teologie pentru azi
București
2018

Ediția de față este o ediție online gratuită.

Am tradus textul cărții conform LXX, ed. Alfred Rahlfs, 1935, inclusă în Bible Works 10.

Sfânta Icoană
de pe coperta primă
reprezintă
Înțelepciunea Și-a zidit Sieși casă,
Novgorod (1548)[1].

---

[1] Am preluat-o de aici:
https://en.wikipedia.org/wiki/File:Holy_Wisdom_created_home.jpg.

Cuvântul înainte

1. Multe și mari dându-ni-se nouă, prin lege și prin Profeți

2. și prin altele care după ele au urmat,

3. pentru care cuvenit este a lăuda pe Israil de învățătură și de înțelepciune.

4. Și că nu numai cei care citesc cuvenit este a fi învățați,

5. ci și celor din afară a putea a fi de folos cei iubitori de învățătură,

6. și zicând și scriind,

7. bunicul meu, Iisus, pe cât de mult pe sine dându-se citirii,

8. și întru cea a legii

9. și a Profeților

10. și a celorlalte cărți ale părinților,

11. și în acestea destulă maturitate dobândind,

12. înainte s-a adus și el ca să scrie ceva din cele cuvenite, întru învățătură și înțelepciune,

13. pentru ca cei iubitori de învățătură, și pe aceștia răspunzători făcându-i,

14. cu mult mai mult să adauge prin viețuirea cea legiuită.

15. Așadar, ați fost rugați

16. cu gând bun și atenție

17. a face citirea

18. și îngăduință a avea

19. la care or să ne pară că am avut de-a face cu

20. cele care au fost grele după erminie, cu unele ziceri fiind cu neputință acest lucru.

21. Căci nu au aceeași putere

22. acestea întru acelea, care sunt zise evreiește. Și când are să se mute rândurile de față întru altă limbă,

23. și nu numai acestea,

24. ci și legea aceasta și Profeții

25. și celelalte cărți ale Scripturii,

26. nu mică va fi diferența între acestea zise.

27. Căci în ale celui de al 38-lea an, în ale Făcătorului de bine împărat,

28. mergând întru Egiptos [Egipt] și petrecând acolo ceva vreme,

29. aflând, de asemenea, nu mică învățătură,

30. am gândit ca fiind foarte de folos și eu însumi să aduc puțină râvnă și iubire de osteneală ca să traduc această carte.

31. Căci multă priveghere și cunoaștere aducând

32. în trecerea vremii,

33. ca, la sfârșit aducând cartea, să o las să iasă

34. și celor care sunt în pribegie și care voiesc a iubi învățătura,

35. mai înainte pregătindu-și obiceiurile,

36. pentru a viețui în mod legiuit.

Capitolul 1

1. Toată înțelepciunea este de la Domnul și cu El este întru veac.

2. Nisipul mărilor și picăturile ploii și zilele veacului cine le va număra?

3. Înălțimea cerului și lățimea pământului și abisul și înțelepciunea cine le va cerceta?

4. Mai înainte de toate a fost zidită înțelepciunea și înțelegerea minții este din veac.

5.

6. Rădăcina înțelepciunii cui a fost descoperită și marile fapte ale ei cine le-a cunoscut?

7.

8. Unul este Cel înțelept: Cel înfricoșător foarte, șezând pe tronul Său.

9. Domnul, El a zidit-o pe ea și a văzut-o și a numărat-o pe ea și a turnat-o pe ea peste toate lucrurile Sale,

10. cu tot trupul după darea Sa, și a dat-o pe ea celor care Îl iubesc pe El.

11. Frica Domnului este slava și lauda și veselia și cununa bucuriei.

12. Frica Domnului va bucura inima și va da veselie și bucurie și lungime de zile.

13. Celui ce se teme de Domnul bine îi va fi. În cele de apoi și în ziua sfârșitului său va fi binecuvântat.

14. Începutul înțelepciunii este a te teme de Domnul și cu cei credincioși, în pântece, împreună a fost zidit lor.

15. Temelia veacului cu a oamenilor a încuibat-o și cu sămânța lor Se va încrede.

16. Plăcerea înțelepciunii este a te teme de Domnul și ea îi îmbată pe ei din roadele sale.

17. Toată casa lor se va umple de pofte și hambarele ei de roadele sale.

18. Cununa înțelepciunii este frica Domnului, odrăslind pacea și sănătatea vindecării.

19. Și a văzut-o și a numărat-o pe ea. Știință și cunoaștere de înțelegere a turnat și slava, celor care s-au apucat de ea, s-a înălțat.

20. Rădăcina înțelepciunii este a te teme de Domnul și ramurile sale sunt lungimea de zile.

21.

22. Nu va putea mânia cea nedreaptă să se îndrepte, căci aplecarea mâniei sale este căderea lui.

23. Până la o vreme va sprijini Cel îndelung răbdător și celui din urmă, lui, i se va da veselia.

24. Până la o vreme va ascunde cuvintele sale și buzele celor mulți vor povesti înțelegerea sa.

25. În comorile înțelepciunii sunt parabolele cunoașterii, iar urâciune îi este celui păcătos evlavia față de Dumnezeu.

26. Poftind înțelepciunea, păzește poruncile! Și Domnul ți-o va da ție pe ea.

27. Căci înțelepciunea și învățătura sunt frica Domnului și bunăvoirea Sa sunt credința și blândețea.

28. Să nu fii neascultător fricii Domnului și să nu te apropii Lui în inimă îndoită.

29. Să nu te fățărnicești în gurile oamenilor și în buzele tale ia aminte!

30. Nu te înălța pe tine însuți, ca să nu cazi! Și astfel ai să aduci sufletului tău necinste și va descoperi Domnul cele ascunse ale tale și în mijlocul adunării te va doborî pe tine. Căci nu te-ai apropiat fricii Domnului și inima ta este plină de vicleșug.

Capitolul 2

1. Fiule, dacă te apropii a sluji Domnului, pregătește sufletul tău întru ispită!
2. Îndreptă inima ta și rabdă și să nu te grăbești în vremea suferinței!
3. Lipește-te Lui și să nu te depărtezi, ca să crești în cele de apoi ale tale!
4. Tot ce are să-ți aducă ție, primește, și în schimbările smereniei tale fii îndelung răbdător!
5. Că în foc se dovedește aurul și oamenii cei primiți în cuptorul smereniei.
6. Crede Lui și te va ajuta pe tine! Îndreaptă căile tale și nădăjduiește în El!
7. Cei care vă temeți de Domnul, așteptați mila Lui și să nu vă abateți, ca să nu cădeți!
8. Cei care vă temeți de Domnul, credeți Lui și El nu are să greșească plata voastră!
9. Cei care vă temeți de Domnul, nădăjduiți întru cele bune și întru veselia veacului ce va să vină și a milei Sale!
10. Uitați-vă întru neamurile cele vechi și vedeți! Cine s-a încrezut Domnului și a fost rușinat? Sau cine a rămas cu frica Lui și a fost părăsit? Sau cine L-a chemat pe El și Acesta l-a trecut cu vederea pe el?
11. Pentru că îndurător și milostiv este Domnul și iartă păcate și mântuie în vremea necazului.
12. Vai inimilor fricoase și mâinilor slăbite și păcătosului punând piciorul pe două cărări!
13. Vai inimii slăbite, că nu crede Lui! Pentru aceasta nu va fi acoperită de El.
14. Vai vouă, celor care ați pierdut răbdarea! Și ce veți face, când Domnul are să cerceteze?

15. Cei care se tem de Domnul nu vor fi neascultători ai cuvintelor Sale și cei care Îl iubesc pe El vor păzi căile Sale.

16. Cei care se tem de Domnul vor căuta bunăvoirea Sa și cei care Îl iubesc pe El se vor sătura de legea Sa.

17. Cei care se tem de Domnul își vor pregăti inimile lor și înaintea Lui își vor smeri sufletele lor.

18. Vom cădea întru mâinile Domnului și nu întru mâinile oamenilor, căci precum este măreția Lui, așa este și mila Lui.

Capitolul 3

1. Fiilor, ascultați cuvântul meu, al tatălui vostru, și faceți așa cum vă povățuiesc, ca să vă mântuiți!

2. Căci Domnul l-a slăvit pe tată asupra copiilor și judecata mamei a întărit-o asupra fiilor.

3. Cel care îl cinstește pe tată își ușurează păcatele

4. și ca cel care își adună comoară este cel care o slăvește pe mama lui.

5. Cel care îl cinstește pe tată va fi veselit de către copiii săi și în ziua rugăciunii sale va fi ascultat.

6. Cel care îl slăvește pe tată va trăi îndelung și cel care ascultă de Domnul o va odihni pe mama lui

7. și ca stăpânilor va sluji întru ale celor care l-au născut pe el.

8. În faptă și în cuvânt cinstește pe tatăl tău, ca să îți vină ție binecuvântarea de la el!

9. Căci binecuvântarea tatălui întărește casele copiilor, iar blestemul mamei dezrădăcinează temeliile.

10. Nu te slăvi în necinstea tatălui tău! Căci necinstea tatălui nu îți este ție slava.

11. Căci slava omului este din cinstea tatălui său și ocara fiilor este mama în necinste.

12. Copile, sprijină întru bătrânețe pe tatăl tău și să nu-l întristezi pe el întru viața lui!

13. Iar dacă are să-și piardă înțelegerea, ai îngăduință și să nu-l necinstești pe el în toată tăria ta!

14. Căci milostenia tatălui nu va fi uitată și, în locul păcatelor, îți va fi zidită ție.

15. În ziua necazului tău Își va aduce aminte de tine și, ca vremea bună întru îngheț, așa vor fi dezlegate păcatele tale.

16. Ca cel hulitor este cel care l-a părăsit pe tată și este blestemat de către Domnul cel care o urgisește pe mama sa.

17. Copile, întru blândețe săvârșește faptele tale și de către omul cel primit de Dumnezeu vei fi iubit!

18. Cu cât ești mai mare, cu atâta smerește-te pe tine și înaintea Domnului vei afla har!

19.

20. Că mare este stăpânirea Domnului și de către cei smeriți este slăvit.

21. Pe cele mai grele decât tine, nu le căuta, și pe cele mai tari decât tine, nu le cerceta!

22. Pentru care ți s-a poruncit ție, pe acelea gândește-le! Căci nu îți este ție nevoie de cele ascunse.

23. Întru cele îmbelșugate ale faptelor tale nu fi curios, căci cele mai multe decât înțelegerea omului ți s-au arătat ție!

24. Căci pe mulți i-a înșelat părerea lor și bănuiala cea rea a alunecat cugetele lor.

25.

26. Inima cea aspră va fi chinuită rău în cele de apoi și cel care iubește primejdia, va pieri întru ea.

27. Inima cea aspră va fi îngreunată cu dureri și cel păcătos va adăuga păcat asupra păcatelor sale.

28. În aducerea celui îngâmfat nu este vindecare, căci buruiana răutății s-a înrădăcinat întru el.

29. Inima celui înțelept va gândi parabola și urechea celui ascultător pofta celui înțelept.

30. Foc arzând va stinge apa și milostenia va ușura păcatele.

31. Cel care răsplătește harurile și-a adus aminte întru cele de apoi și în vremea căderii sale, va afla sprijinire.

Capitolul 4

1. Copile, viața celui sărac să nu o lipsești și să nu-ți tragi deoparte ochii de la cei lipsiți!

2. Suflet flămând să nu întristezi și să nu urgisești pe om întru neliniștea lui.

3. Inimă urgisită să nu tulburi și să nu tragi deoparte darul celui care are nevoie.

4. De rugătorul necăjit nu te lepăda și să nu-ți întorci fața ta de la cel sărac.

5. De la cel care se roagă stăruitor să nu-ți întorci ochiul și să nu dai loc omului să te blesteme.

6. Căci blestemându-te în amărăciunea sufletului său, a sa rugăciune va fi ascultată de Cel care l-a făcut pe el.

7. Iubit fă-te pe tine adunării și celui mare smerește capul tău!

8. Pleacă celui sărac urechea ta și răspunde-i lui cele de pace în liniște!

9. Scoate-l pe cel nedreptățit din mâna celui care îl nedreptățește pe el și să nu fii mic la suflet când judeci tu!

10. Fii orfanilor ca un tată și în loc de bărbat mamei lor! Și vei fi ca un fiu Celui Preaînalt și Dumnezeu te va iubi pe tine mai mult decât maica ta.

11. Înțelepciunea pe fiii ei i-a înălțat și ea îi apucă pe cei care o caută pe ea.

12. Cel ce o iubește pe ea iubește viața și cei care se ridică dis-de-dimineață către ea se vor umple de veselie.

13. Cel care o apucă pe ea va moșteni slava și la care intră înțelepciunea, pe acela Domnul îl binecuvintează.

14. Cei care slujesc ei vor sluji Celui Sfânt și pe cei care o iubesc pe ea îi iubește Domnul.

15. Cel care o ascultă pe ea va judeca neamurile și cel care ia aminte ei va locui nădăjduind.

16. Dacă are să se încredințeze de ea o va moșteni pe ea și în stăpânirea ei vor fi neamurile sale.

17. Că stăruitor va merge cu el în cele dintâi, frică și teamă va aduce asupra lui. Și îl va munci pe el în învățătura ei, până ce are să se încredințeze sufletului său. Și îl va ispiti pe el în dreptățile ei

18. și iarăși se va întoarce, pe drept, către el și îl va veseli pe el și îi va descoperi lui cele ascunse ale ei.

19. Dacă are să se rătăcească, îl va părăsi pe el și îl va da pe el întru mâinile căderii sale.

20. Păzește vremea și păzește-te de cel rău și pentru sufletul tău nu ai să te rușinezi!

21. Căci este rușine care aduce păcat și este rușine care aduce slava și harul.

22. Să nu iei o față împotriva sufletului tău și nu ai să te rușinezi întru căderea ta.

23. Să nu oprești cuvântul în vremea nevoii.

24. Căci în cuvânt se va cunoaște înțelepciunea și învățătura în cuvântul limbii.

25. Nu te împotrivi adevărului și pentru neînvățătura ta rușinează-te!

26. Să nu te rușinezi să mărturisești împotriva păcatelor tale și nu sili curgerea râului!

27. Și să nu te împrăștii pe tine omului celui nebun și să nu iei fața stăpânitorului.

28. Până la moarte luptă-te pentru adevăr și Domnul Dumnezeu Se va război pentru tine!

29. Nu fi îndrăzneț în limba ta și leneș și slăbănog în faptele tale!

30. Nu fi ca un leu în casa ta și jucând un rol înaintea slujitorilor tăi!

31. Să nu fie mâna ta întinsă întru să ia și scurtă în a da înapoi!

Capitolul 5

1. Nu sta pe bogățiile tale și să nu zici: „Îmi sunt destule”!

2. Nu urma sufletului tău și tăriei tale pentru a merge în poftele inimii tale!

3. Și să nu zici: „Cine mă va stăpâni?”. Căci Domnul, răzbunându-Se, Se va răzbuna.

4. Să nu zici: „Am păcătuit, și ce mi-a făcut El?”. Căci Domnul este îndelung răbdător.

5. Pentru împăcare, nu fi fără de frică, ca să adaugi păcat asupra păcatelor tale!

6. Și să nu zici: „Îndurarea Lui este multă și mulțimea păcatelor mele o va ușura”. Căci mila și urgia sunt de la El și mânia Lui în cei păcătoși își are locul odihnei.

7. Nu aștepta să te întorci către Domnul și nu trece din zi în zi! Căci, deodată, urgia Domnului va ieși și în vremea răzbunării vei pieri cu totul.

8. Nu sta pe bogățiile cele nedrepte, căci cu nimic nu te vei folosi în ziua robiei!

9. Nu vântura în tot vântul și nu merge în toată calea! Căci așa este cel păcătos, cel înșelător.

10. Fii întemeiat în înțelegerea ta și unul să fie cuvântul tău!

11. Fii grabnic în auzul tău și în îndelungă răbdare grăiește răspunsul!

12. Dacă îți este ție înțelegere, răspunde aproapelui tău! Iar dacă nu, mâna ta să fie peste gura ta!

13. Slava și necinstea sunt în vorbire și limba omului este căderea lui.

14. Să nu te numești „șoptitor” și cu limba ta nu vicleni! Căci asupra hoțului este rușinea și pedeapsa cea rea este peste cel înșelător.

15. Între cel mare și între cel mic nu fi necunoscător și, în loc de prieten, nu te face vrăjmaș! Căci numele cel rău rușine și ocară va moșteni. Căci așa este cel păcătos, cel înșelător.

Capitolul 6

1.

2. Să nu te înalți pe tine în sfatul sufletului tău, ca să nu fie prădat ca un taur sufletul tău.

3. Frunzele tale vei mânca și roadele tale vei pierde și te vei lăsa pe tine ca un pom uscat.

4. Sufletul cel rău îl va pierde pe cel care l-a câștigat pe el și bucurie răutăcioasă celor vrăjmași îl va face pe el.

5. Gâtul cel dulce îi va înmulți pe prietenii săi și limba cea bine grăitoare va înmulți bunele cuvântări.

6. Cei care îți dau ție pace să fie mulți, iar sfătuitorii tăi să fie unul din mii de oameni!

7. Dacă dobândești un prieten, în ispitire dobândește-l pe el și să nu te încrezi lui repede!

8. Căci este prieten în vremea sa și nu are să rămână în ziua necazului tău.

9. Și este prieten schimbându-se întru vrăjmășie și luptă ocării tale va descoperi.

10. Și este prieten copărtaș al meselor și nu are să rămână în ziua necazului tău.

11. Și în cele bune ale tale va fi ca tine și peste slujitorii tăi va îndrăzni.

12. Dacă ai să te smerești va fi împotriva ta și de la fața ta se va ascunde.

13. De vrăjmașii tăi separă-te cu totul și de la prietenii tăi ia aminte!

14. Prietenul cel credincios este umbra cea tare, iar cel care l-a aflat pe el, a aflat comoară.

15. Prietenul cel credincios nu este de schimbare și nu este greutatea frumuseții sale.

16. Prietenul cel credincios este medicamentul vieții și cei care se tem de Domnul îl vor afla pe el.

17. Cel care se teme de Domnul va îndrepta prietenia sa, căci după cum este el, așa va fi și aproapele său.

18. Copile, din tinerețea ta alege învățătura și până la bătrâneți vei afla înțelepciunea!

19. Ca cel care ară și ca cel care seamănă apropie-te ei și așteaptă roadele cele bune ale ei! Căci în lucrarea ei puțin vei trudi și repede vei mânca roadele sale.

20. Ca aspră foarte este celor neînvățați și nu va rămâne întru ea cel fără de inimă.

21. Ca piatra ispitirii va fi tare asupra lui și nu va întârzia să o arunce pe ea.

22. Căci înțelepciunea este după numele ei și nu multora le este arătată.

23. Ascultă, copile, și păzește gândul meu și să nu te lepezi de sfatul meu!

24. Și adu picioarele tale întru cătușele ei și întru zgarda ei gâtul tău!

25. Pleacă-ți umărul tău și poartă-o pe ea și să nu te mânie legăturile ei!

26. În tot sufletul tău apropie-te ei și în toată puterea ta păzește căile ei!

27. Urmărește și caută și ți se va face cunoscută ție! Și înfrânat făcându-te, să nu o lași pe ea.

28. Căci în cele de apoi vei afla odihna ei și ți se va întoarce ție întru veselie.

29. Și îți vor fi ție cătușele ei întru umbră a tăriei și zgărzile ei întru veșmânt al slavei.

30. Căci podoaba cea de aur este peste ea și lanțurile ei sunt fir de iacint.

31. Ca și cu un veșmânt al slavei te vei îmbrăca cu ea și cununa bucuriei îți va pune ție.

32. Copile, dacă ai să vrei, te vei învăța și dacă ai să-ți dai sufletul tău, iscusit vei fi!

33. Dacă ai să iubești a asculta, vei aștepta sfaturile și dacă ai să pleci urechea ta la ele, înțelept vei fi.

34. Stai în mulțimea celor mai bătrâni și de cine este înțelept, de el lipește-te!

35. Toată povestirea cea dumnezeiască voiește a asculta și parimiele înțelegerii să nu-ți scape ție!

36. Dacă ai să-l vezi pe cel înțelept, ridică-te dis-de-dimineață către el și piciorul tău să tocească treptele ușilor sale!

37. Cugetă întru poruncile Domnului și întru poruncile Sale cugetă pururea! Căci El va întări inima ta și pofta înțelepciunii ți se va da ție.

Capitolul 7

1. Nu fă cele rele! Iar dacă nu faci așa, are să te prindă pe tine cel rău.

2. Depărtează-te de la cel nedrept și se va abate de la tine!

3. Fiule, nu semăna pe brazdele nedreptății și nu ai să le seceri pe ele de șapte ori mai mult!

4. Nu căuta de la Domnul stăpânire, nici de la împărat scaun de slavă!

5. Nu te îndrepta înaintea Domnului și în fața împăratului nu te înțelepți!

6. Nu căuta să te faci judecător, dacă nu vei putea să îndepărtezi nedreptățile! Ca nu cumva să te temi de fața stăpânitorului și astfel vei pune poticnire în dreptatea ta.

7. Nu păcătui întru mulțimea cetății și să nu te cobori pe tine în mulțime!

8. Să nu legi de două ori păcatul, căci în una din dăți nu vei fi nevinovat.

9. Să nu zici: „Întru mulțimea darurilor mele va privi și când am să mă aduc Dumnezeului Celui Preaînalt, El va primi".

10. Să nu fii puțin la suflet întru rugăciunea ta și să nu treci cu vederea să faci milostenie.

11. Nu batjocori pe omul care este întru amărăciunea sufletului său! Căci este Cel care smerește și Cel care înalță.

12. Nu ara minciună împotriva fratelui tău, nici prietenului nu fă asemenea!

13. Nu voi a minți toată minciuna! Căci neîntreruperea ei nu este întru bine.

14. Nu flecări întru mulțimea celor mai bătrâni și să nu îndoiești cuvântul întru rugăciunea ta!

15. Să nu urăști munca cea obositoare și plugăria de Cel Preaînalt zidită.

16. Nu te socoti pe tine în mulțimea celor păcătoși! Amintește-ți că urgia Lui nu va întârzia!

17. Smerește foarte sufletul tău, căci răzbunarea celui neevlavios este focul și viermele!

18. Să nu-ți schimbi prietenul pentru cel altfel, nici pe fratele cel adevărat în aurul lui Sufir.

19. Nu lepăda femeia cea înțeleaptă și bună! Căci harul ei este mai mult decât aurul.

20. Să nu chinui slujitorul care lucrează în adevăr, nici pe zilierul care-și dă sufletul său.

21. Pe slujitorul cel înțelept să-l iubească sufletul tău și să nu-l lipsești pe el de libertate!

22. Ție îți sunt aceste dobitoace? Cercetează-le pe ele! Și, dacă îți sunt ție folositoare, să-ți rămână ție!

23. Ție îți sunt copiii? Învață-i pe ei și apleacă din tinerețe gâtul lor!

24. Ție îți sunt fiicele? Ia aminte la trupul lor și să nu reîmprospătezi către ele fața ta!

25. Dă-ți fiica și vei fi săvârșind lucru mare și omului celui înțelept dăruie-o pe ea!

26. Ție îți este femeie? Din sufletul tău să nu o scoți pe ea și celei urâte să nu i te încredințezi pe tine.

27. În toată inima ta slăvește-l pe tatăl tău și ale mamei tale chinuri ale nașterii să nu le treci cu vederea!

28. Amintește-ți că prin ei te-ai născut! Și ce vei răsplăti lor, precum ei ție?

29. În tot sufletul tău teme-te de Domnul și de preoții Lui minunează-te!

30. În toată puterea ta iubește-L pe Cel care te-a făcut pe tine și pe liturghisitorii [slujitorii] Lui să nu-i părăsești!

31. Teme-te de Domnul și slăvește-l pe preot și dă-i partea lui, precum ți-a poruncit ție Dumnezeu: pârga și jertfa pentru păcat și darul brațelor și jertfa sfințirii și pârga celor Sfinți!

32. Și celui sărac întinde mâna ta, ca să împlinească binecuvântarea ta!

33. Harul darului este înaintea a tot celui viu și asupra celui mort să nu oprești harul.

34. Nu lipsi de la cei care plâng și cu cei care se jelesc jelește-te!

35. Nu amâna a cerceta pe omul cel bolnav! Căci din fapte ca acestea vei fi iubit.

36. În toate cuvintele tale amintește-ți de cele de apoi ale tale și întru veac nu vei păcătui!

Capitolul 8

1. Nu te lupta cu omul stăpânitor, ca nu cumva să cazi întru mâinile sale!

2. Nu te certa cu omul cel bogat, ca nu cumva să se împotrivească greutății tale! Căci pe mulți i-a ruinat aurul și inimile împăraților le-a abătut de la bine.

3. Nu te lupta cu omul vorbăreț și să nu îngrămădești lemne peste focul lui!

4. Să nu-l iei în râs pe cel neînvățat, ca să nu-i necinstească pe strămoșii tăi!

5. Nu-l ocărî pe omul care se întoarce de la păcatul său! Adu-ți aminte că toți suntem întru epitimii [certări]!

6. Să nu necinstești pe om întru bătrânețea sa, căci și cei dintre noi îmbătrânesc.

7. Nu te bucura asupra celui mort! Adu-ți aminte că toți murim!

8. Să nu treci cu vederea povestea celor înțelepți și întru parimiele lor întoarce-te! Căci de la ei vei învăța învățătură și să slujești celor mari.

9. Nu te abate de la povestea bătrânilor! Căci și ei au învățat de la părinții lor. Căci de la ei vei învăța înțelegere și întru vremea nevoii vei ști să dai răspuns.

10. Nu aprinde cărbunii celui păcătos, ca să nu arzi și tu în focul văpăii sale!

11. Să nu te ridici de la fața celui nerușinat, ca să nu șadă ca o pândă gurii tale.

12. Să nu-i împrumuți bani omului celui mai tare decât tine. Și dacă ai să-l împrumuți cu bani, fă-te ca fiind lipsit!

13. Să nu te chezășuiești peste puterea ta. Și, dacă ai să te chezășuiești, îngrijește-te ca să-i dai înapoi!

14. Nu te judeca cu judecătorul! Căci după slava sa îi vor judeca lui.

15. Cu cel îndrăzneț nu merge întru calea ta, ca să nu se îngreuneze împotriva ta! Căci el după voia sa va face și cu nebunia lui vei pieri.

16. Cu cel aprig să nu faci ceartă și nu traversa cu el pustia! Căci sângele este ca un nimic în ochii lui și unde nu este ajutor te va doborî.

17. Cu cel nebun nu te sfătui! Căci nu va putea să îndure cuvântul.

18. Înaintea celui străin să nu faci ceva ascuns, căci nu știi ce se va naște de aici.

19. Nu arăta cu tot omul inima ta și acesta să nu-ți aducă ție har!

Capitolul 9

1. Nu râvni femeia sânului tău, nici să te înveți pe tine învățătura cea rea!

2. Să nu dai femeii sufletul tău, ca nu cumva să pună ea piciorul peste tăria ta.

3. Nu te întâlni cu femeia însoțind pe alții, ca nu cumva să cazi întru cursele ei!

4. Cu cea cântând nu rămâne, ca nu cumva să fii biruit în încercările ei de a te ademeni!

5. Pe fecioară nu o privi prea bine, ca nu cumva să te poticnești întru certările ei!

6. Să nu dai curvelor sufletul tău, ca să nu pierzi moștenirea ta.

7. Nu privi împrejur în străduțele cetății și întru pustiile ei nu te rătăci!

8. Întoarce-ți ochiul de la femeia cea bine făcută [frumoasă] și nu privi prea bine frumusețea cea străină! Căci în frumusețea femeii mulți s-au rătăcit și, din aceasta, iubirea ca focul se aprinde.

9. Cu femeia cea măritată nu ședea împreună și să nu împarți masa cu ea întru vin, ca nu cumva să se abată sufletul tău asupra ei și cu duhul tău să aluneci întru pieire!

10. Să nu-l părăsești pe prietenul cel vechi, căci cel nou nu este asemenea lui. Vin nou este prietenul cel nou. Dacă are să se învechească, atunci cu veselie vei bea din el.

11. Să nu râvnești slava celui păcătos, căci nu ai cunoscut care va fi pieirea lui.

12. Să nu binevoiești întru bunăvoirea celor neevlavioși. Adu-ți aminte că până la Iad nu au să se îndrepte!

13. Ferește-te departe de omul care are puterea de a omorî și nu ai să bănuiești de frica morții! Iar dacă ai să te apropii de el, atunci să nu greșești cu ceva, ca să nu ia viața ta. Cunoaște că prin mijlocul curselor treci și pe crestele zidurilor cetății umbli!

14. După tăria ta urmează pe cei de aproape și cu cei înțelepți sfătuiește-te!

15. Cu cei înțelegători să fie gândul tău și toată povestirea ta să fie în legea Celui Preaînalt!

16. Oamenii cei Drepți să fie ai tăi împreună cinători și în frica Domnului să fie lauda ta!

17. În mâna meșteșugarilor, lucrul va fi lăudat, și conducătorul poporului se va arăta înțelept în cuvântul său.

18. Înfricoșător este în cetatea lui omul cel vorbăreț și cel repezit în cuvântul său va fi urât.

Capitolul 10

1. Judecătorul cel înțelept va învăța pe poporul său și stăpânirea celui înțelegător rânduită va fi.

2. După judecătorul poporului, așa sunt și slujitorii lui, și după conducătorul cetății sunt toți cei care locuiesc în ea.

3. Împăratul cel neînvățat va nimici pe poporul său și cetatea va fi locuită întru înțelegerea stăpânitorilor.

4. În mâna Domnului este stăpânirea pământului și pe cel folositor îl va ridica întru vreme peste el.

5. În mâna Domnului este buna călătorie a omului și feței cărturarului îi va pune slava Sa.

6. În toată nedreptatea să nu te înfurii pe aproapele tău și nu fă nimic întru lucrurile semeției!

7. Urâtă este înaintea Domnului și a oamenilor trufia și din amândouă este nedreptatea cea rea.

8. Împărăția de la un neam întru alt neam se mută, pentru nedreptăți și semeții și averi.

9. De ce se se trufesc pământul și cenușa? Căci, în viață fiind, am lepădat cele dinăuntru ale sale.

10. Doctorul taie boala cea îndelungată și împăratul astăzi și mâine va muri.

11. Căci atunci când are să moară, pe om îl vor moșteni târâtoare și fiare și viermi.

12. Începutul trufiei omului este a se îndepărta de Domnul și de la Cel care l-a făcut pe el s-a îndepărtat inima lui.

13. Căci păcatul este începutul trufiei și cel care o ține pe ea va turna urâciune. Pentru aceasta, Domnul a făcut minunate aducerile și i-a nimicit până la sfârșit pe ei.

14. Domnul a dărâmat tronurile stăpânitorilor și i-a așezat pe cei blânzi în locul lor.

15. Domnul a smuls rădăcinile neamurilor și i-a sădit pe cei smeriți în locul lor.

16. Domnul a nimicit țările neamurilor și le-a nimicit pe ele până la temeliile pământului.

17. A uscat dintre ei și i-a nimicit pe ei și a oprit de pe pământ pomenirea lor.

18. Trufia nu a fost zidită oamenilor și nici urgia mâniei lui Dumnezeu nu a fost dintru început întru urmașii femeilor.

19. Sămânța cea cinstită care este? Sămânța omului. Sămânța cea cinstită care este? Cei care se tem de Domnul. Sămânța cea necinstită care este? Sămânța omului. Sămânța cea necinstită care este? Cei care încalcă poruncile Sale.

20. În mijlocul fraților este cinstit cel care îi călăuzește pe ei și cei care se tem de Domnul sunt în ochii Săi.

21.

22. Cel bogat și cel slăvit și cel sărac au o singură laudă: lauda lor este frica Domnului.

23. Nu este drept să-l necinstești pe săracul cel înțelegător și nu se cuvine să-l slăvești pe omul cel păcătos.

24. Omul cel mare și judecătorul și stăpânitorul vor fi slăviți și nu este dintre ei cineva mai mare decât cel care se teme de Domnul.

25. Slujitorului celui înțelept cei liberi îi vor sluji și omul cel înțelegător nu va murmura împotriva lui Dumnezeu.

26. Nu te înțelepți ca să faci lucrul tău și nu te slăvi în vremea suferinței tale!

27. Mai bine este lucrând și prisosind în toate decât umblând slăvindu-te și lipsindu-te de pâini.

28. Copile, în blândețe slăvește-ți sufletul tău și dă-i lui cinste după vrednicia sa!

29. Pe cel care păcătuiește întru sufletul său cine îl va îndrepta? Și cine îl va slăvi pe cel care își necinstește viața sa?

30. Cel sărac este slăvit pentru cunoașterea lui și cel bogat este slăvit pentru bogăția sa.

31. Iar cel care a fost slăvit întru sărăcie, atunci în bogăție cu cât mai mult va fi slăvit? Și cel neslăvit în bogăție, atunci în sărăcie cu cât mai mult va fi neslăvit?

Capitolul 11

1. Înțelepciunea va înălța celui smerit capul său și în mijlocul oamenilor celor mari îl va așeza pe el.

2. Să nu-l lauzi pe bărbat în frumusețea lui și să nu te scârbești de om întru vederea lui.

3. Albina este mică între zburătoare, dar începutul dulceților este rodul ei.

4. Întru acoperirea veșmintelor să nu te lauzi și în ziua slavei nu te înălța! Că minunate sunt lucrurile Domnului și ascunse sunt oamenilor lucrurile Sale.

5. Mulți tirani și-au pus scaunul pe pământ, iar cel nepresupus a purtat diademă.

6. Mulți stăpânitori au fost necinstiți foarte și cei slăviți au fost dați întru mâinile altora.

7. Mai înainte să cercetezi, să nu învinuiești. Înțelege mai întâi și apoi ceartă!

8. Mai înainte să auzi, nu răspunde, și în mijlocul cuvintelor nu te baricada!

9. Pentru lucrul de care nu îți este ție nevoie, nu te certa, și în judecata celor păcătoși nu ședea împreună!

10. Copile, faptele tale să nu fie multe împrejur! Căci, dacă ai să le înmulțești pe acestea, nu vei rămâne nepedepsit. Și, dacă ai să prigonești și nu ai să prinzi, și atunci nu ai să scapi fugind.

11. Este om trudindu-se și ostenindu-se și sârguindu-se la lucrul său și cu atât mai mult se lipsește de ceea ce are.

12. Este om încet și având nevoie de ajutor, fiind lipsit cu tăria și cu sărăcia prisosește. Și ochii Domnului au privit asupra lui întru cele bune și l-a îndreptat pe el din smerenia sa.

13. Și Dumnezeu a înălțat capul lui și s-au uluit mulți întru el.

14. Cele bune și cele rele, viața și moartea, sărăcia și bogăția sunt de la Domnul.

15.

16.

17. Darul Domnului rămâne celor evlavioși și bunăvoirea Lui întru veac va bine călători.

18. Este îmbogățindu-se din grija și înfrânarea lui și aceasta este partea plății sale,

19. când își zice el: „Am aflat odihnă și acum voi mânca din cele bune ale mele". Și nu a știut ce vreme va trece și le va lăsa pe ele altora și va muri.

20. Stai în făgăduința ta și stai de vorbă întru ea și în lucrul tău îmbătrânește!

21. Nu te minuna în lucrurile celui păcătos, ci crede Domnului și rămâi în truda ta! Că ușor este în ochii Domnului, ca degrabă și fără de veste să-l îmbogățească pe cel sărac.

22. Binecuvântarea Domnului este în plata celui evlavios și în ceasul cel grabnic răsare binecuvântarea Lui.

23. Să nu zici: „Pentru ce este a mea nevoia aceasta și care de acum îmi vor fi mie cele bune?".

24. Să nu zici: „De ajuns îmi sunt mie și de ce mă voi mai chinui de acum?".

25. În ziua celor bune este uitarea celor rele și în ziua celor rele nu va fi pomenirea celor bune.

26. Că ușor este înaintea Domnului, în ziua sfârșitului nostru, să răsplătească omului după căile sale.

27. Răutatea ceasului uitare face vieții îmbelșugate și întru sfârșitul omului avem descoperirea lucrurilor sale.

28. Mai înainte de sfârșit nu ferici pe nimeni! Și bărbatul va fi cunoscut întru copiii săi.

29. Nu adu întru casa ta pe tot omul, că multe sunt cursele celui viclean!

30. Potârniche vânătoare în coș: așa este inima celui trufaș. Și ca iscoada privește căderea.

31. Căci cele bune întru cele rele schimbându-le pândește și întru cele de dorit va pune prihană.

32. Din scânteia focului se înmulțește cărbunele și omul cel păcătos întru sângele său pândește.

33. Ia aminte la făcătorul de rele! Căci lucrează cele rele. Ca nu cumva prihană întru veac să-ți dea ție.

34. Găzduiește pe cel străin și te va întoarce pe tine întru tulburări și te va înstrăina pe tine de ale tale!

Capitolul 12

1. Dacă ai să faci bine, cunoaște cui faci și va fi har celor bune ale tale!

2. Fă bine celui evlavios și vei afla răsplătire! Iar dacă nu de la el, atunci de la Cel Preaînalt.

3. Nu vor fi cele bune celui care stăruie întru cele rele și celui care dă milostenie neiertându-i.

4. Dă celui evlavios și să nu ajuți celui păcătos!

5. Fă bine celui smerit și să nu dai celui neevlavios! Oprește pâinile lui și să nu-i dai lui, ca nu întru ele să te stăpânească! Căci relele cele îndoite vei afla în toate cele bune, pe care ai să i le faci lui.

6. Căci și Cel Preaînalt i-a urât pe cei păcătoși și celor neevlavioși le va răsplăti răzbunare.

7. Dă celui bun și să nu ajuți celui păcătos!

8. Prietenul nu se va răzbuna întru cele bune și vrăjmașul nu se va ascunde întru cele rele.

9. În cele bune ale omului, vrăjmașii lui sunt în întristare și, în cele rele ale sale, și prietenul se va despărți de el.

10. Să nu crezi vrăjmașului tău întru veac. Căci precum arama se ruginește, așa și răutatea lui se înmulțește.

11. Și dacă are să se smerească și are să meargă aplecat, pregătește sufletul tău și te păzește de el! Și vei fi lui ca ștergând o oglindă și vei cunoaște că nu a ruginit desăvârșit.

12. Să nu-l pui pe el să stea lângă tine, ca nu cumva, întorcându-se, să stea pe locul tău. Să nu-l pui pe el să șadă în cele de-a dreapta ale tale, ca nu cumva să caute scaunul tău. Și întru cele de apoi vei cunoaște cuvintele mele și în cuvintele mele te vei străpunge la inimă.

13. Cine va milui pe descântătorul cel mușcat de șarpe și pe cei care se apropie de fiarele sălbatice?

14. Așa nu îl vor milui pe cel care se apropie de bărbatul cel păcătos și se frământă împreună în păcatele sale.

15. Un ceas cu tine va rămâne și, dacă ai să te abați, nu are să rabde.

16. Și vrăjmașul în buzele sale se va îndulci și în inima sa se va sfătui să te răstoarne întru groapă. Vrăjmașul în ochii săi va lăcrima și, dacă are să afle vreme, nu se va sătura de sânge.

17. Cele rele, dacă au să te întâmpine pe tine, îl vei afla pe el acolo mai înainte de tine, și, ca și când ți-ar ajuta ție, va prăbuși călcâiul tău.

18. Capul său îl va clătina și va bate cu mâinile sale și multe va șopti și își va schimba fața lui.

Capitolul 13

1. Cel care se atinge de smoală se va murdări și cel care se împreună cu trufașul se va asemăna lui.

2. Povară mai presus de tine să nu ridici și cu cel mai tare decât tine și mai bogat nu te împreuna! Ce, se va împreuna oala cu cazanul? Acesta va lovi și aceea se va zdrobi.

3. Bogatul a făcut răul și tot el s-a indignat. Săracului i s-a făcut răul și tot el va avea nevoie.

4. Dacă tu ai să îi fii de folos, el va lucra cu tine și dacă ai să fii lipsit, el te va părăsi pe tine.

5. Dacă va să ai, va trăi cu tine și te va istovi și el nu va trudi.

6. Nevoie a avut de tine și te va înșela și îți va râde ție și îți va da nădejde. Îți va vorbi ție cele bune și îți va zice: „Ce nevoie ai tu?”.

7. Și te va rușina pe tine cu mâncărurile lui până ce are să te istovească pe tine de două sau de trei ori și, în cele din urmă, va râde de tine. După zilele acelea te va vedea pe tine și te va părăsi și capul lui va clătina spre tine.

8. Ia aminte să nu te înșeli și să nu te smerești întru nechibzuința ta!

9. Chemându-te pe tine domnitorul, fă-te a te retrage de la fața lui și el cu atât mai mult te va chema!

10. Nu cădea înăuntru ca să nu fii lepădat și nu sta departe ca să nu fii uitat!

11. Nu te opri pentru a vorbi cu el ca și cum ar fi un egal al tău și nu crede cuvintelor celor multe ale lui! Căci, din multa vorbire, te va ispiti pe tine și când pare râzând, atunci te va cerceta pe tine.

12. Nemilostiv este cel care nu își păzește cuvintele și nu are să fie crutat pentru răutate și legături.

13. Păzește și ia aminte foarte mult, căci cu căderea ta umbli!

14.

15. Toată vietatea iubește pe cea asemenea ei și tot omul pe aproapele lui.

16. Tot trupul se adună după neamul său și omul se va însoți cu cel asemenea lui.

17. Ce va împărți lupul cu mielul? Așa este și cel păcătos cu cel evlavios.

18. Ce pace are hiena cu câinele? Și ce pace are cel bogat cu cel sărac?

19. Vânaturile leilor, în pustie, sunt asinii sălbatici. Așa sunt și cei săraci pășunile celor bogați.

20. Smerenia este o urâciune trufașului, și, la fel, o urâciune este săracul celui bogat.

21. Bogatul, clătinându-se, este întărit de prieteni, dar cel smerit, căzând, este împins departe de prieteni.

22. Bogatul, căzând, are mulți sprijinitori; dacă a spus cele de negrăit, prietenii lui l-au îndreptat pe el. Smeritul a căzut și l-au certat și mai mult pe el, a răspuns cu înțelegere și loc nu i s-a dat lui.

23. Bogatul a vorbit și toți au tăcut și cuvântul lui ei l-au înălțat până la nori. Săracul a vorbit și ei au zis: „Cine este acesta?”. Căci dacă are să se împiedice, îl vor răsturna pe el.

24. Bună este avuția pentru omul căruia ea nu îi este păcat și rea este sărăcia în gura celui neevlavios.

25. Inima omului schimbă fața lui ori spre bune, ori spre rele.

26. Urma inimii se vede în cele bune și atunci fața omului este veselă, iar aflarea parabolelor are nevoie de gânduri cu multe osteneli.

Capitolul 14

1. Fericit este bărbatul care nu a alunecat cu gura sa și nu s-a străpuns în mâhnirea păcatelor.

2. Fericit este care nu a osândit sufletul său și care nu a căzut din nădejdea sa.

3. Bărbatului celui zgârcit nu îi este bună bogăția. Și omului celui invidios, pentru ce îi sunt averile?

4. Cel care adună de la sufletul său adună altora și în cele bune ale sale se vor desfăta alții.

5. Cel rău lui însuși, cui va fi bun? Și acesta nu se va veseli întru averile sale.

6. Decât cel care se vatămă pe sine însuși nu este om mai rău și aceasta este răsplata răutății sale.

7. Iar dacă are să facă bine, din uitare face și în cele de apoi își arată răutatea sa.

8. Rău este cel care vatămă cu ochiul, întorcând fața și trecând cu vederea suflete.

9. Ochiul lacomului nu se satură cu partea și nedreptatea celui rău usucă sufletul.

10. Ochiul cel rău este invidios pe pâine și lipsit peste masa sa.

11. Copile, precum ai să poți, fă-ți bine ție însuți și Domnului apropie cu vrednicie aduceri-înainte!

12. Adu-ți aminte că moartea nu va întârzia și făgăduința Iadului nu ți s-a arătat ție!

13. Mai înainte ca tu să mori, fă bine prietenului tău și, după puterea ta, întinde și dă lui!

14. Să nu te oprești de la ziua cea bună și partea poftei celei bune să nu te treacă!

15. Oare nu altuia vei lăsa trudele tale și ostenelile tale întru împărțirea de sorț?

16. Dă și ia și înșală sufletul tău! Că nu este în Iad să cauți desfătare.

17. Tot trupul ca veșmântul se învechește. Căci făgăduința este din veac: cu moarte vei muri.

18. Ca frunza crescând pe pomul cel des: unele coboară, iar altele cresc. Așa este și neamul trupului și al sângelui: una moare, iar alta se naște.

19. Tot lucrul putrezind se sfârșește și cel care îl lucrează pe el împreună cu el se va duce.

20. Fericit este bărbatul care în înțelepciune va cugeta și care în înțelegerea sa va gândi.

21. Cel care gândește căile ei în inima sa și în cele ascunse ale ei va fi socotit.

22. Ieși după ea ca vânătorul și întru căile ei pândește!

23. Cel care se apleacă prin ferestrele ei și la intrările ei va asculta,

24. cel care locuiește aproape de casa ei și va înfige țăruș în pereții ei,

25. va sta cortul lui după mâinile ei și va locui în locuința celor buni,

26. va pune pe copiii lui în umbra ei și sub ramurile ei va locui,

27. va fi acoperit de ea de zăduf și întru slava ei va locui.

Capitolul 15

1. Cel care se teme de Domnul va face la fel și cel înfrânat al legii o va apuca pe ea.

2. Și o va întâmpina lui ca maică a sa și ca femeia fecioriei îl va primi pe el.

3. Îl va hrăni pe el cu pâinea înțelegerii și cu apa înțelepciunii îl va adăpa pe el.

4. Se va întări pe ea și nu are să se aplece, și pe ea va sta și nu are să se rușineze.

5. Și îl va înălța pe el mai mult decât pe cei de aproape ai săi și în mijlocul adunării va deschide gura sa.

6. Veselie și cununa bucuriei va afla și nume veșnic va moșteni.

7. Nu o vor cuprinde pe ea oamenii cei fără de înțelegere și bărbații cei păcătoși nu au să o vadă pe ea.

8. Departe este de trufie și bărbații cei mincinoși nu își vor aduce aminte de ea.

9. Nu este frumoasă lauda în gura celui păcătos, căci nu a fost trimisă de la Domnul.

10. Căci întru înțelepciune se va grăi lauda și Domnul îl va bine călători pe el.

11. Să nu zici că: „Pentru Domnul m-am depărtat”. Căci, pe care El le-a urât, tu nu le vei face.

12. Să nu zici că: „El m-a înșelat”. Căci El nu are nevoie de omul cel păcătos.

13. Toată urâciunea a urât-o Domnul și ea nu este iubită celor care se tem de El.

14. El dintru început l-a făcut pe om și l-a lăsat pe el în mâna sfatului său.

15. Dacă ai să voiești, vei păzi poruncile Sale și credința are să facă de bunăvoie.

16. Ți-a pus ție înainte foc și apă. Pe care ai să le voiești, spre acelea vei întinde mâna ta.

17. Înaintea oamenilor este viața și moartea și, care are să-i bine placă omului, aceea i se va da lui.

18. Că multă este înțelepciunea Domnului, El fiind Cel tare întru stăpânire și văzând toate.

19. Și ochii Lui sunt peste cei care se tem de El și El va cunoaște tot lucrul omului.

20. Și El nu a poruncit nimănui a fi neevlavios și nu a dat nimănui dezlegare a păcătui.

Capitolul 16

1. Nu dori mulțime de copii fără de folos, nici nu te bucura de fiii cei neevlavioși!

2. Dacă or să se înmulțească, nu te bucura de ei, dacă nu este frica Domnului împreună cu ei!

3. Să nu te încrezi în viața lor și nu te opri la mulțimea lor! Căci mai bun este unul decât mii și a muri fără copil decât a avea copii neevlavioși.

4. Căci de la unul înțelept se va locui împreună cetatea, dar seminția celor fără de lege se va pustii.

5. Multe ca acestea a văzut ochiul meu și mai tari decât acestea a auzit urechea mea.

6. În adunarea păcătoșilor se va aprinde foc și în neamul neascultător s-a aprins urgie.

7. Nu s-a domolit urgia Lui pentru uriașii începuturilor, care s-au îndepărtat de El cu tăria lor.

8. N-a crutat Domnul pe cei din Sodoma și Gomorra pentru sălășluirea lui Lot acolo, pe care El i-a urât pentru trufia lor.

9. Domnul nu a miluit neamurile pieirii, pe cei care s-au îndepărtat în păcatele lor.

10. Și astfel a făcut El cu cei 600.000 de pedeștri, cu cei care au fost adunați împreună în învârtoșarea inimii lor.

11. Dacă unul are să fie tare în cerbice, minunat lucru este dacă acesta va rămâne nepedepsit. Căci mila și urgia sunt ale Lui. Căci El este stăpânitor al împăcărilor și turnând urgie peste păcătoșii care nu se pocăiesc.

12. Căci după multa milă a Lui, așa este și multa mustrare a Lui. Pe om după faptele lui îl va judeca Domnul.

13. Păcătosul nu va scăpa în jaf și nici nu va întârzia răbdarea celui evlavios.

14. La toată milostenia va face loc Domnul. Fiecare după faptele lui va afla la judecata Sa.

15.

16.

17. Să nu zici că: „De Domnul mă voi ascunde și, din înălțime, cine își va aduce aminte de mine? În popor mult n-am să fiu cunoscut. Căci ce este sufletul meu în nenumărata zidire?”.

18. Iată, cerul și cerul cerului este fără fund și oamenii pământului în cercetarea Lui se vor clătina!

19. Asemenea se vor clătina munții și temeliile pământului. În căutarea Lui întru acestea cu cutremur se clatină.

20. Și asupra lor nu va cugeta inima? Și căile Sale cine le va cumpăni?

21. Și căile Sale sunt vifor pe care nu îl va vedea omul. Dar cele multe ale căilor Sale sunt în ascunsuri.

22. „Lucrurile dreptății cine le va vesti? Sau cine le va răbda? Căci până departe este făgăduința Sa”.

23. Cel împuținat cu inima cugetă acestea și bărbatul cel nebun și înșelat cugetă cele nebunești.

24. Ascultă, copilul meu, și învață cunoaștere și spre cuvintele mele ia aminte cu inima ta!

25. Voi arăta în cumpănă învățătura și în amănunt voi vesti cunoașterea.

26. Lucrurile Lui dintru început sunt în judecata Domnului și El a deosebit părțile lor din facerea lor.

27. Domnul a împodobit întru veac lucrurile Sale și începuturile lor întru neamurile lor. Iar oamenilor nici nu le-a fost foame, nici nu s-au trudit și nici n-au căzut din lucrurile lor.

28. Fiecare pe aproapele său nu l-a mâhnit și până în veac nu vor călca cuvântul Său.

29. Și după acestea, Domnul întru pământ a căutat și l-a umplut pe el de cele bune ale Sale.

30. Cu sufletul a toată vietatea a acoperit fața lui și întru el este întoarcerea lor.

Capitolul 17

1. Domnul l-a zidit pe om din pământ și iarăși l-a întors pe el întru acesta.

2. Zile ale numărului și vreme le-a dat lor și le-a dat lor stăpânire peste cele de deasupra lui.

3. După El Însuși i-a îmbrăcat pe ei cu tărie și după chipul Său i-a făcut pe ei.

4. Și El a pus frica lui peste tot trupul și i-a dat omului a stăpâni cele ale fiarelor și ale păsărilor.

5.

6. Sfat și limbă și ochi, urechi și inimă le-a dat Dumnezeu lor pentru a gândi.

7. Cu știința înțelegerii i-a umplut pe ei și bune și rele le-a arătat lor.

8. A pus ochiul Său peste inimile lor, ca să le arate lor măreția lucrurilor Sale.

9.

10. Și ei numele sfințirii Lui vor lăuda, ca să spună măreția lucrurilor Sale.

11. El le-a adăugat lor știință și legea vieții le-a dat-o moștenire lor.

12. Făgăduința veacului a întărit-o cu ei și judecățile Lui le-a arătat lor.

13. Măreția slavei Sale au văzut-o ochii lor și slava glasului Său au auzit-o urechea lor.

14. Și El le-a zis lor: „Feriți-vă de tot nedreptul!”. Și El le-a poruncit lor, fiecăruia despre aproapele său.

15. Căile lor înaintea Lui sunt mereu. Ele nu vor fi ascunse de la ochii Săi.

16.

17. Fiecărui neam Dumnezeu i-a pus călăuzitor și partea Domnului este Israil.

18.
19. Toate lucrurile lor sunt ca soarele înaintea Sa și ochii Lui sunt neîncetați peste căile lor.
20. Nu au fost ascunse nedreptățile lor de la El și toate păcatele lor sunt înaintea Domnului.
21.
22. Milostenia omului este ca o pecete împreună cu El și harul omului va fi păstrat ca lumina ochiului.
23. După acestea El Se va ridica și le va răsplăti lor și răsplătirea lor întru capul lor o va răsplăti.
24. Dar celor care se pocăiesc le-a dat ridicare și i-a mângâiat întru răbdare pe cei căzuți.
25. Întoarce-te către Domnul și părăsește păcatele! Roagă-te către fața Lui și micșorează poticnirea!
26. Întoarce-te către Cel Preaînalt și întoarce-te de la nedreptate și urăște foarte urâciunea!
27. Pe Cel Preaînalt cine Îl va lăuda în Iad? Cine Îl va lăuda pentru cei vii și care dau mulțumire?
28. De la cel mort, ca și când nu este, piere mărturisirea. Dar cel viu și sănătos Îl va lăuda pe Domnul.
29. Cât este de mare milostenia Domnului și ispășirea celor care se întorc către El!
30. Căci nu pot toate a fi întru oameni, că nu este nemuritor fiul omului.
31. Ce este mai luminos decât soarele? Dar și acesta este umbrit. Și rău va cugeta trupul și sângele.
32. El cercetează puterea înălțimii cerului și toți oamenii sunt pământ și cenușă.

Capitolul 18

1. Cel care trăiește întru veac a zidit toate de obște.

2. Domnul singur Se va îndrepta.

3.

4. Nimănui nu a făcut să vestească lucrurile Sale. Și cine le va urmări pe cele mărețe ale Sale?

5. Tăria măreției Sale cine o va socoti? Și cine va adăuga să povestească milele Sale?

6. Nu este cine să scadă și nici să adauge și nu este om să cerceteze cele minunate ale Domnului.

7. Când are să sfârșească omul, El atunci începe, și când omul are să înceteze, atunci va fi uimit de către El.

8. Cine este omul și care este folosul său? Care este binele său și care este răul său?

9. Numărul zilelor omului: multe sunt 100 de ani.

10. Ca o picătură de apă din mare și ca o boabă de nisip: așa sunt de puțini anii în ziua veacului.

11. Pentru aceea a fost îndelung răbdător Domnul asupra lor și a turnat peste ei mila Lui.

12. El a văzut și a cunoscut pieirea lor, căci este rea. Pentru aceea a înmulțit ispășirea Lui.

13. Mila omului este peste aproapele său, iar mila Domnului este peste tot trupul, mustrând și certând și învățând și întorcând ca păstorul turma sa.

14. Pe cei care așteaptă certarea, El îi miluiește, dar și pe cei care stăruie în judecățile Sale.

15. Copile, întru cele bune să nu dai prihană și în toată darea să nu dai mâhnirea cuvintelor!

16. Oare nu roua este întru încetarea arșiței? Așa și cuvântul este mai bun decât darul.

17. Iată! Oare nu cuvântul este mai bun decât darul și amândouă nu sunt împreună cu omul cel plin de har?

18. Cel nebun cu nemulțumire va ocărî și darul va topi ochii celui invidios.

19. Mai înainte ca să vorbești, învață! Și mai înainte de boală, vindecă-te!

20. Mai înainte de judecată, cercetează-te pe tine însuți! Și în ceasul cercetării vei afla ispășire.

21. Mai înainte ca să bolești, smerește-te! Și în vremea păcatelor arată întoarcere!

22. Să nu te împiedici să dai rugăciune la vreme bună și să nu aștepți până la moarte ca să te îndrepți.

23. Mai înainte ca să te rogi, pregătește-te pe tine însuți! Și nu fi ca omul ispitind pe Domnul!

24. Adu-ți aminte de mânie în zilele sfârșitului tău și de vremea răzbunării în întoarcerea feței tale!

25. Adu-ți aminte de ziua foametei în vremea săturării și de sărăcie și de nevoie în zilele bogăției!

26. De dimineața și până seara se schimbă vremea și toate sunt grabnice înaintea Domnului.

27. Omul cel înțelept în toate va fi evlavios și în zilele păcatelor el se va feri de greșeli.

28. Tot cel înțelegător a cunoscut înțelepciunea și celui care a aflat-o pe ea va da mărturisire.

29. Cei înțelepți în cuvinte, și ei s-au înțelepțit și au revărsat parimiele cele precise.

30. După poftele tale nu merge și de la dorurile tale oprește-te!

31. Dacă ai să-i dai sufletului tău bunăvoirea poftei, te vei face bucurie vrăjmașilor tăi.

32. Nu te veseli în multă desfătare și nici să nu ai nevoie cu întâlnirea ei!

33. Nu te fă sărac, împărțind masa din împrumutare, căci nimic nu îți este ție în sac!

Capitolul 19

1. Lucrătorul cel bețiv nu se va îmbogăți, iar cel care le disprețuiește pe cele puține, pentru ceva mic va cădea.

2. Vinul și femeile îi vor îndepărta pe cei înțelegători și cel care se lipește curvelor și mai îndrăzneț va fi.

3. Putreziciunea și viermii îl vor moșteni pe el și sufletul cel îndrăzneț va fi îndepărtat.

4. Cel care repede se încrede, ușor este cu inima, iar cel care păcătuiește întru sufletul său va greși.

5. Cel care se veselește cu inima va fi osândit

6. și cel care urăște vorbirea se va împuțina cu răutatea.

7. Niciodată să nu îndoiești cuvântul și nimic nu are să ți se împuțineze ție.

8. Între prieten și între vrăjmaș nu povesti! Și, dacă nu îți este ție păcat, nu descoperi!

9. Căci te-a auzit pe tine și s-a păzit de tine și în timp te va urî.

10. Ai auzit un cuvânt? Să moară cu tine! Îndrăznește, că nu te va sparge!

11. De la fața cuvântului va avea durere cel nebun, ca de la fața pruncului cea care naște.

12. Săgeată înfiptă în coapsa trupului: așa este cuvântul în pântecele celui nebun.

13. Mustră pe prieten, dacă poate n-a făcut și, dacă ceva a făcut, ca nu cumva să adauge!

14. Mustră pe aproapele, dacă poate nu a zis și, dacă a zis, ca să nu îndoiască!

15. Mustră pe prieten, căci adesea se face clevetitor! Și nu crede tot cuvântul!

16. Este alunecând și nu din suflet. Și cine nu a păcătuit cu limba lui?

17. Mustră pe aproapele tău, mai înainte să-l amenințí, și dă loc legii Celui Preaînalt!

18.

19.

20. Toată înțelepciunea este frica Domnului și în toată înțelepciunea este facerea legii.

21.

22. Și înțelepciunea nu este cunoașterea răutății și nu este gândire acolo unde este sfatul celor păcătoși.

23. Este șiretenie și aceasta este urâciune și este cel nebun împuținându-se cu înțelepciunea.

24. Mai bun este cel înspăimântat, care este împuținat în înțelegere, decât cel care prisosește în gândire și încalcă legea.

25. Este șiretenia precisă și aceasta este nedreaptă și este întorcând harul ca să arate judecata.

26. Este făcând rău, aplecându-se cu întunecime, și cele care sunt înăuntru său sunt pline de viclenie.

27. Ascunzându-și fața și prefăcându-se surd, dar unde nu a fost cunoscut, mai înainte te va ajunge.

28. Și dacă, din împuținarea tăriei, are să se oprească să păcătuiască, dacă are să afle vreme, va face rău.

29. După vedere se va cunoaște omul și din întâmpinarea feței se va cunoaște cel gânditor.

30. Îmbrăcămintea omului și râsul dinților și pașii omului vor vesti cele despre sine.

Capitolul 20

1. Este mustrare care nu este frumoasă și este om tăcând și acesta este înțelept.

2. Deoarece este mai bine să mustri decât a te mânia.

3. Și cel care se mărturisește de la greșeală se va opri.

4. Pofta eunucului este să strice femeia tânără, așa este și cel care face judecăți întru tărie.

5. Este tăcând și aflându-se înțelept și este cel urât din cauza multei sale grăiri.

6. Este tăcând, căci nu are un răspuns, și este tăcând știind vremea.

7. Omul cel înțelept va tăcea până la o vreme, iar încrezutul și cel nebun vor trece peste vreme.

8. Cel care înmulțește cuvântul va fi disprețuit și cel care se îndreptățește pe sine va fi urât.

9. Este calea cea bună a omului întru cele rele și este aflarea întru greșeală.

10. Este dar care nu îți va fi folositor ție și este dar care are răsplată îndoită.

11. Este greșeală pentru slavă și este care din smerenie a ridicat capul.

12. Este cumpărând multe cu puțin și este și plătind pe ele înșeptit.

13. Cel înțelept în cuvinte se va face pe sine iubit, iar harurile celor nebuni vor fi vărsate.

14. Darul celui nebun nu îți va fi folositor ție, căci ochii lui pentru cel unul sunt mulți.

15. Puține va da și pe mulți îi va ocărî și va deschide gura lui ca vestitorul. Astăzi va împrumuta și mâine va cere. De aceea, urât este un om ca acesta.

16. Cel nebun va zice: „Nu îmi este mie prieten și nu este har celor bune ale mele”.

17. Cei care mănâncă pâinea sa sunt răi cu limba. De câte ori și câți îl vor batjocori pe el?

18. Alunecarea de la pământ este mai multă decât cea de la limbă. Așa este căderea celor răi: degrabă va veni.

19. Omul cel fără de har este mitul cel fără de vreme și în gura celor neînvățați se va continua.

20. Din gura celui nebun va fi lepădată parabola, căci nu are să o zică pe ea întru vremea ei.

21. Este oprindu-se a păcătui din lipsă și întru odihna lui nu se va străpunge la inimă.

22. Este pierzându-și sufletul său pentru rușine și din cauza feței celei fără de minte îl va pierde pe el.

23. Este har al rușinii făgăduind prietenului său și l-a dobândit pe el vrăjmaș în zadar.

24. Prihană rea este minciuna întru om și în gura celor neînvățați se va continua.

25. Mai de dorit este hoțul decât cel care continuă cu minciuna. Iar amândoi pieirea vor moșteni.

26. Obiceiul omului celui mincinos este necinstea și rușinea lui este împreună cu el neîncetat.

27. Cel înțelept în cuvinte se va aduce înainte pe sine și omul cel înțelept va plăcea oamenilor celor mari.

28. Cel care lucrează pământul va ridica grămada lui și cel care place oamenilor celor mari va astâmpăra nedreptatea.

29. Cele ale ospățurilor și darurile orbesc ochii celor înțelepți și, ca zăbala în gură, întorc mustrările.

30. Înțelepciunea ascunsă și comoara cea nevăzută: care este folosul din amândouă?

31. Mai bun este omul ascunzându-și nebunia sa decât omul ascunzându-și înțelepciunea sa.

Capitolul 21

1. Copile, ai păcătuit? Să nu mai adaugi. Și pentru cele mai dinainte ale tale, roagă-te!
2. Ca de fața șarpelui fugi de păcat! Căci dacă are să se apropie, te va mușca. Dinții leului sunt dinții lui, omorând sufletele oamenilor.
3. Ca sabia cea cu două tăișuri este toată fărădelegea și rănii ei nu este vindecare.
4. Înfricoșarea și ocara vor pustii bogăția. Așa va fi pustiită casa celui trufaș.
5. Rugăciunea celui sărac ajunge din gura lui până la urechile Sale. Și judecata Sa degrabă vine.
6. Cel care urăște mustrarea este în urma celui păcătos și cel care se teme de Domnul se va întoarce întru inima sa.
7. Cel cunoscut este de departe cel puternic întru limbă, iar cel gânditor a știut când alunecă el.
8. Cel care își zidește casa sa cu bani străini este ca cel care își strânge lui pietre întru iarnă.
9. Câlți adunați este adunarea celor fărădelege, iar sfârșitul lor este flacăra focului.
10. Calea celor păcătoși este netezită de pietre, iar în cele de apoi ale lor este groapa Iadului.
11. Cel care păzește legea își stăpânește cugetul său, iar sfârșitul fricii Domnului este înțelepciunea.
12. Nu va fi certat, care nu este viclean, și este viclenie înmulțind amărăciunea.
13. Cunoașterea celui înțelept ca potopul se va înmulți și sfatul său ca izvorul vieții.
14. Cele dinăuntru ale celui nebun sunt ca vasul spart și toată cunoașterea nu o va cuprinde.

15. Cuvânt înțelept dacă are să audă cel știutor, îl va lăuda pe el și peste el va adăuga. L-a auzit cel răsfățat și nu i-a plăcut lui și l-a întors pe el înapoia spatelui său.

16. Tâlcuirea celui nebun este ca povara lăsată în cale, iar în buza celui înțelegător se va afla har.

17. Gura celui înțelept va fi căutată în adunare și cuvintele sale vor fi cugetate în inimă.

18. Precum casa stricată, așa este înțelepciunea celui nebun, iar cunoașterea celui înțelegător e plină de cuvinte necercetate.

19. Fiare sunt în picioarele celui nebun învățătura și precum cătușele pe mâna cea dreaptă.

20. Cel nebun în râs își înalță glasul său, iar omul cel viclean cu greutate și în liniște va zâmbi.

21. Ca podoaba cea de aur este învățătura celui înțelept și ca brățara pe brațul cel drept.

22. Piciorul celui nebun repede este întru casă, iar omul cel mult încercat se va rușina de față.

23. Cel nebun de la ușă privește întru casă, iar omul învățat va sta afară.

24. Neînvățarea omului: a asculta de la ușă, iar cel înțelept va fi îngreunat cu necinstea.

25. Buzele cele străine întru acestea vor povesti, iar cuvintele celor înțelepți în cumpănă vor sta.

26. În gura celor nebuni este inima lor, iar inima celor înțelepți este în gura lor.

27. Când îl blestemă cel neevlavios pe potrivnic, el își blestemă sufletul său.

28. Își murdărește sufletul său cel care șoptește și în pribegie va fi urât.

Capitolul 22

1. Cu piatra murdărită a fost socotit cel leneș și tot va șuiera întru necinstea sa.

2. Cu baliga gunoaielor a fost socotit cel leneș și tot cel care o ridică pe ea își va scutura mâna.

3. Rușinea tatălui se află în nașterea celui neînvățat și în fiica ce cu meteahnă se naște.

4. Fiica cea înțeleaptă va moșteni pe bărbatul ei și cea care rușinează este întru mâhnirea celui care a născut-o.

5. Pe tată și pe bărbat îi fac să se rușineze cea îndrăzneață și de amândoi va fi necinstită.

6. Cântăreții de jale sunt o poveste fără de vreme, iar chinurile și învățătura sunt în toată vremea ale înțelepciunii.

7.

8.

9. Ca unul lipind oala este cel care îl învață pe cel nebun, ridicându-l pe cel dormind din somnul cel adânc.

10. Ca povestind celui dormitând este cel care povestește celui nebun și, la sfârșit, va întreba: „Ce este?”.

11. La cel mort plânge! Căci i s-a sfârșit lumina. Și pe cel nebun plânge! Căci i s-a sfârșit înțelegerea. Dar mai cu dulceață plânge pe cel mort, căci s-a odihnit! Iar viața celui nebun este mai rea decât moartea.

12. Jelirea celui mort ține 7 zile, iar a celui nebun și a celui neevlavios în toate zilele vieții sale.

13. Cu cel nebun să nu înmulțești cuvântul și la cel neînțelegător nu merge! Păzește-te de el, ca să nu ai necaz și să nu te murdărești întru scuturarea lui!

Abate-te de la el și vei afla odihnă și nu ai să te istovești întru nebunia lui!

14. Ce va fi mai greu decât plumbul? Și care este numele lui, mai degrabă dacă nu *nebun*?

15. Nisipul și sarea și bulgărele de fier este mai ușor să le suferi decât pe omul cel neînțelegător.

16. Încheietura cea de lemn, legată întru casă, la cutremur nu se va strica. Așa este și inima întemeiată pe cugetul sfatului: cu vremea nu se va mai înfricoșa.

17. Inima întemeiată pe cugetul înțelegerii este ca podoaba de tencuială a peretelui celui neted.

18. Stâlpii cei de pe înălțime, stând împotriva vântului, nu or să stea prea mult. Așa nici inima cea fricoasă, împotriva a toată frica ei, pe cugetul cel nebunesc nu are să-l rabde.

19. Cel care înțeapă ochiul va coborî lacrimi și cel care-și străpunge inima arată simțire.

20. Aruncând piatra împotriva păsărilor le sperie pe ele și cel care îl ocărăște pe prieten va strica prietenia.

21. Împotriva prietenului, dacă ai să scoți sabia, să nu deznădăjduiești, căci este ridicare.

22. Împotriva prietenului, dacă ai să-ți deschizi gura, să nu te înfricoșezi, căci este împăcare. Afară de ocară și trufie și descoperirea tainei și rana cea vicleană. Întru acestea va fugi tot prietenul.

23. Credință agonisește întru sărăcie, împreună cu aproapele, ca în cele bune ale sale, împreună cu el, să te împlinești! În vremea necazului rămâi cu el, ca întru moștenirea sa, împreună să moștenești și tu!

24. Înaintea focului: aburi de cuptor și fum. Așa sunt jignirile înaintea sângiurilor.

25. Nu mă voi rușina să-l acopăr pe prieten și de la fața lui nu am să mă ascund.

26. Chiar și cele rele, dacă mi se vor întâmpla mie din cauza lui, le voi răbda, dar tot cel care aude unele ca acestea, se va păzi de el.

27. Cine va da pază peste gura mea și peste buzele mele pecete iscusită, ca să nu cad de la ea și limba mea să nu mă piardă pe mine?

Capitolul 23

1. Doamne, Părinte și Stăpâne al vieții mele, să nu mă părăsești în sfatul lor, să nu mă lași să cad întru ei!

2. Cine va pune peste cugetul meu chinuri și peste inima mea învățătura înțelepciunii, ca peste păcatele cele din neștiință ale mele? Căci nu au să mă cruțe și nu au să treacă cu vederea păcatele lor.

3. Ca să nu se înmulțească neștiințele mele și păcatele mele să nu se mărească și astfel voi cădea înaintea vrăjmașilor mei și se va bucura de mine vrăjmașul meu.

4. Doamne, Părinte și Dumnezeule al vieții mele, înălțarea ochilor să nu mi-o dai mie

5. și pofta întoarce-o de la mine!

6. Pofta trupească a pântecelui și împreunarea trupească să nu mă cuprindă și sufletului celui nerușinat să nu mă dai.

7. Ascultați, copiilor, învățătura gurii mele! Și cel care se păzește nu are să fie prins.

8. În buzele sale se va prinde cel păcătos, și cel defăimător și cel trufaș se vor poticni întru ele.

9. Cu jurământul să nu obișnuiești gura ta și cu numirea Celui Sfânt să nu te obișnuiești!

10. Căci precum slujitorul casei, fiind cercetat neîncetat de stăpânul său, de rană nu va fi scăzut, așa și cel care se jură și care numește totdeauna de păcat nu are să se curățească.

11. Omul cel mult jurător se va umple de fărădelegi și nu se va depărta biciul de la casa sa. Dacă are să greșească, păcatul lui va fi asupra sa. Iar dacă are să treacă cu vederea păcatul său, atunci va păcătui în-

doit. Și dacă a jurat în deșert, nu se va îndrepta. Căci se va umple de necazuri casa sa.

12. Este zicere asemănându-se cu moartea. Să nu se afle ea în moștenirea lui Iacov! Căci de la cei evlavioși toate acestea se vor îndepărta și nu se vor încurca în păcate.

13. Cu neînvățătura cea desfrânată să nu obișnuiești gura ta, căci este în ea cuvântul păcatului.

14. Adu-ți aminte de tatăl și de mama ta! Căci în mijlocul oamenilor celor mari stai împreună. Ca nu cumva să uiți aceasta înaintea lor și cu obiceiul tău să te înnebunești, și vei voi atunci să nu te fi născut și ziua nașterii tale vei blestema.

15. Omul, obișnuindu-se cu cuvintele ocării, în toate zilele vieții sale nu are să se învețe cele bune.

16. Două vederi înmulțesc păcatele și a treia va aduce urgie.

17. Sufletul cel încălzit este ca focul arzând: nu are să se stingă până nu are să mistuie totul. Omul curvar nu are să înceteze în trupul cărnii sale până nu are să aprindă focul. Omului celui curvar toată pâinea îi este dulce. Nu are să înceteze până nu are să se sfârșească.

18. Omul coborând din patul său, zicând în sufletul său: „Cine mă vede? Întuneric este în jurul meu și pereții mă acoperă și nimeni nu mă vede. De ce mi-e frică? De ale mele păcate nu va pomeni Cel Preaînalt”,

19. dar ochii oamenilor sunt frica sa. Și nu a cunoscut că ochii Domnului sunt de zece mii de ori mai luminoși decât soarele, privind toate căile oamenilor și socotindu-le întru părțile cele ascunse ale lor.

20. Mai înainte să fie zidite, toate au fost cunoscute Lui. Așa și după ce s-au isprăvit.

21. Acesta în cele largi ale cetății Se va răzbuna și care nici nu a bănuit, va fi luat.

22. Așa va fi luată și femeia care și-a părăsit bărbatul ei și și-a pus moștenitor din neamul cel străin.

23. Căci, mai întâi, întru legea Celui Preaînalt n-a crezut și, în al doilea rând, față de bărbatul ei a greșit și, în al treilea rând, în curvie a preacurvit, și din bărbatul cel străin copii a pus.

24. Aceasta întru adunare va fi scoasă și pentru copiii ei cercetare va fi.

25. Nu vor da copiii ei întru rădăcină și ramurile ei nu vor purta rod.

26. Și va lăsa întru blestem pomenirea ei și ocara ei nu va fi ștearsă.

27. Și vor cunoaște cei care au rămas, că nimic nu este mai bun decât frica Domnului și nimic nu este mai dulce decât a lua aminte întru poruncile Domnului.

Capitolul 24

1. Înțelepciunea va lăuda sufletul ei și în mijlocul poporului ei se va lăuda.

2. În adunarea Celui Preaînalt gura ei va deschide și înaintea puterii Lui se va lăuda:

3. „Eu din gura Celui Preaînalt am ieșit și ca negura am acoperit pământul.

4. Eu în cele prea înalte m-am sălășluit și tronul meu este în stâlp de nor.

5. Cercul cerului singură l-am înconjurat și în adâncul abisurilor am umblat.

6. În valurile mării și în tot pământul și în tot poporul și neamul am dobândit.

7. Cu aceștia toți odihnă am căutat și în moștenirea Căruia voi petrece.

8. Atunci mi-a poruncit mie Ziditorul tuturor și Cel care m-a zidit a odihnit cortul meu și a zis: «În Iacov sălășluiește și în Israil moștenește!».

9. Mai înainte de veac, dintru început m-a zidit și până în veac nu am să mă sfârșesc.

10. În cortul cel sfânt, înaintea Lui am liturghisit și astfel în Sion m-am întărit.

11. În cetatea cea iubită de asemenea m-am odihnit și în Ierusalim este stăpânirea mea.

12. Și m-am înrădăcinat în popor slăvit, în partea Domnului, a moștenirii Sale.

13. Ca cedrul m-am înălțat în Libanos și precum chiparosul în munții Ermonului.

14. Ca finicul m-am înălțat în Enghadis și ca plantele trandafirilor în Ieriho, ca măslinul cel binecuviincios în câmp și m-am înălțat ca platanul.

15. Ca scorțișoara și aspalatosul mirodeniilor am dat miros și ca smirna cea aleasă am dat bună-

mireasmă, ca galbanumul și onixul și uleiul de smirnă și ca aburul de tămâie în cort.

16. Eu ca terebintul am întins ramurile mele și ramurile mele sunt ramurile slavei și ale harului.

17. Eu ca via am odrăslit harul și florile mele sunt rodul slavei și al bogăției.

18.

19. Veniți către mine cei care mă poftiți și din roadele mele să vă săturați!

20. Căci pomenirea mea este mai dulce decât mierea și moștenirea mea este mai dulce decât fagurele de miere.

21. Cei care mă mănâncă încă vor flămânzi și cei care mă beau încă vor înseta.

22. Cel care mă ascultă nu se va rușina și cei care lucrează întru mine nu vor păcătui".

23. Toate acestea sunt cartea făgăduinței Dumnezeului Celui Preaînalt, legea pe care a poruncit-o vouă Moisis, moștenirea adunărilor lui Iacov.

24.

25. Cel care umple înțelepciunea ca Fisonul și ca Tigrisul în zilele celor tineri.

26. Cel care umple înțelegerea ca Eufratul și ca Iordanisul în zilele secerișului.

27. Cel care arată învățătura ca lumina, ca Ghionul în zilele culesului viilor.

28. Nu a isprăvit cel dintâi să o cunoască pe ea și așa nici cel de pe urmă nu a cercetat-o pe ea.

29. Căci din mare s-a înmulțit cugetul ei și sfatul ei din abisul cel mare.

30. Și eu sunt ca șanțul din râu și precum conducta de apă am ieșit întru Paradis.

31. Zis-am: „Voi adăpa grădina mea și voi îmbăta grădinița mea". Și iată, mi s-a făcut mie șanțul întru râu și râul meu s-a făcut întru mare!

32. Încă învățătura ca zorile voi lumina și le voi arăta pe ele până întru departe.

33. Încă învățătura ca profeția voi vărsa și o voi lăsa pe ea întru neamurile veacurilor.

34. Vedeți că nu mie, celui singur, am trudit, ci tuturor celor care o caută pe ea!

Capitolul 25

1. În trei lucruri m-am înfrumusețat și m-am ridicat ca cele frumoase înaintea Domnului și a oamenilor: unirea fraților și prietenia aproapelui și femeia și bărbatul purtându-se împreună pe ei înșiși.

2. Iar trei vederi a urât sufletul meu și foarte m-a mâniat viața lor: săracul cel trufaș și mincinosul cel bogat și bătrânul preacurvar micșorându-se cu înțelegerea.

3. În tinerețe nu ai adunat. Și cum vei afla întru bătrânețea ta?

4. Cât de frumoasă este judecata bătrâneților! Și în viața celor mai bătrâni se cunoaște sfatul.

5. Cât de frumoasă este înțelepciunea bătrânilor! Și ale celor slăviți sunt gândul și sfatul.

6. Cununa bătrânilor este multa încercare și lauda lor este frica Domnului.

7. Nouă gânduri am fericit în inima mea și pe cel de-al 10-lea îl voi zice cu limba mea: omul veselindu-se cu copiii lui, trăind și privind către căderea vrăjmașilor.

8. Fericit este cel care trăiește cu femeie înțeleaptă și care cu limba sa nu a alunecat și care nu a slujit celui nevrednic de sine.

9. Fericit este cel care a aflat înțelepciune și care o povestește întru urechile celor care o ascultă.

10. Cât de mare este cel care a aflat înțelepciune! Dar acesta nu este mai mare decât cel care se teme de Domnul.

11. Frica Domnului mai mult decât tot a covârșit. Cel care o ține pe ea cu cine se va asemăna?

12.

13. Toată rana, dar nu rana inimii, și toată răutatea, dar nu răutatea nevestei.

14. Toată aducerea, dar nu aducerea celor care urăsc, toată răzbunarea, dar nu răzbunarea vrăjmașilor.

15. Nu este cap mai mult decât capul șarpelui și nu este mânie mai multă decât mânia vrăjmașului.

16. Voi binevoi să trăiesc cu leul și cu balaurul decât să trăiesc cu nevasta cea rea.

17. Răutatea nevestei schimbă vederea ei și întunecă fața ei ca ursul.

18. În mijlocul aproapelui său se va așeza bărbatul ei și, fără să vrea, a suspinat cele amare.

19. Mică este toată răutatea în comparație cu răutatea nevestei. Sorțul celui păcătos a căzut cu ea.

20. Urcușul este nisipos în picioarele celui mai bătrân. Așa este nevasta cea vorbăreață bărbatului celui liniștit.

21. Să nu cazi în frumusețea femeii și femeie să nu dorești.

22. Urgie și nerușinare și rușine mare este femeia, dacă are să adauge bărbatului ei.

23. Inimă smerită și față întristată și rană a inimii este nevasta cea rea. Mâini slăbite și genunchi slăbănogiți este cea care nu va ferici pe bărbatul ei.

24. De la femeie este începutul păcatului și din cauza ei murim toți.

25. Să nu dai apei o cale de ieșire, nici îndrăzneală nevestei celei rele.

26. Dacă nevasta nu merge după mâinile tale, de la cărnurile tale tai-o pe ea!

Capitolul 26

1. Fericit este bărbatul nevestei celei bune și numărul anilor săi este îndoit.

2. Femeia cea bărbătoasă îl veselește pe bărbatul ei și anii săi îi va umple în pace.

3. Nevasta cea bună este partea cea bună și în partea celor care se tem de Domnul va fi dată.

4. Inima cea bună, și a bogatului și a săracului, în toată vremea fața o are veselă.

5. De trei ori s-a temut inima mea și la al 4-lea feței m-am rugat: bârfa cetății și adunarea mulțimii și defăimarea: toate sunt mai rele decât moartea.

6. Durere a inimii și jale este nevasta geloasă pe o altă femeie și biciul limbii cu toate împărtășindu-se.

7. Jugul de bou clătinându-se: așa este nevasta cea rea. Cel care o ține pe ea este ca cel care prinde scorpionul.

8. Urgie mare este femeia cea bețivă și nerușinarea ei nu se va acoperi.

9. Preacurvia nevestei în înălțările ochilor și în genele ei se va cunoaște.

10. Asupra fiicei celei încăpățânate întărește paza, ca nu cumva, aflând libertatea ei, să o folosească!

11. Dinapoia ochiului celui nerușinat păzește-te și să nu te minunezi dacă are să greșească spre tine!

12. Precum călătorul însetat își va deschide gura și din toată apa cea de aproape va bea, el în fața a tot țărușul va sta și înaintea săgeții va deschide tolba.

13. Harul nevestei îl va veseli pe bărbatul ei și oasele lui vor îngrășa cunoașterea ei.

14. Darul Domnului este femeia cea tăcută și nu este schimbare sufletului învățat.

15. Har peste har este femeia cea rușinoasă și nu este nicio greutate la tot sufletul cel vrednic și înfrânat.

16. Soarele răsărind în cele prea înalte ale Domnului și frumusețea nevestei celei bune întru podoaba casei sale.

17. Luminătorul strălucind în sfeșnicul cel sfânt și frumusețea feței în bărbăția cea statornică.

18. Stâlpii cei de aur peste prag de argint și picioarele cele frumoase sunt la sânii celui liniștit.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28. Pentru două lucruri a fost mâhnită inima mea și pentru al 3-lea mânie mi-a venit: bărbatul războinic, care este lipsit din cauza sărăciei, și bărbații cei înțelepți, dacă au să fie disprețuiți, întorcându-se de aceea de la dreptate spre păcat. Domnul îl va pregăti întru sabie pe el.

29. Cu greu se va scoate negustorul din greșeală și nu se va îndrepta cârciumarul din păcat.

Capitolul 27

1. Pentru lucrul cel deosebit mulți au păcătuit și cel care caută să înmulțească va întoarce ochiul.

2. În mijlocul încheieturilor pietrelor se va întări țărușul și în mijlocul vânzării și al cumpărării se va zdrobi păcatul.

3. Dacă nu în frica Domnului are să țină după râvna sa, în grabă se va ruina casa lui.

4. În clătinarea ciurului rămâne băligarul. Așa rămân și gunoaiele omului în cugetul său.

5. Vasele olarului le încearcă cuptorul și ispitirea omului se face în cugetul său.

6. Ogorul pomului își arată rodul său. Așa arată și cuvântul gândirii inimii omului.

7. Mai înainte de gândire să nu-l lauzi pe bărbat. Căci aceasta este ispitirea oamenilor.

8. Dacă ai să-L urmezi pe Cel Drept, o vei apuca și te vei îmbrăca cu ea precum cu un veșmânt al slavei.

9. Păsările la cele asemenea lor vor poposi și adevărul la cei care îl lucrează pe el se va întoarce.

10. Leul pândește vânatul. Așa pândesc păcatele pe cei care lucrează cele nedrepte.

11. Povestea celui evlavios este pururea înțelepciune, iar cel fără de minte ca luna se schimbă.

12. În mijlocul celor neînțelegători păzește vremea, iar în mijlocul celor care gândesc stăruie!

13. Povestea celor nebuni este o jignire și râsul lor este în desfrânarea păcatului.

14. Vorbirea celui mult jurător va ridica perii capului și lupta lor este barieră a urechilor.

15. Vărsarea sângelui este lupta celor trufași și insulta lor este auzire rea.

16. Cel care descoperă tainele a pierdut credința și nu are să afle prieten după sufletul său.

17. Iubește-ți prietenul și încredințează-te împreună cu el! Iar dacă ai să descoperi tainele sale, nu ai să urmezi după el.

18. Căci precum a pierdut omul pe cel mort al său, așa ai pierdut tu prietenia aproapelui.

19. Și ca pasărea eliberată din mâna ta, așa ai iertat pe aproapele tău și nu îl vei vâna pe el.

20. Să nu-l prigonești pe el. Căci s-a depărtat departe și a fugit precum gazela din laț.

21. Căci rana este ca să o legi și ea este împăcarea ocării. Iar cel care a descoperit tainele s-a deznădăjduit.

22. Cel care face semn cu ochiul lucrează cele rele și nimeni pe ele nu le va îndepărta de la el.

23. Dinaintea ochilor tăi se va îndulci gura lui și în cuvintele tale se va minuna. Apoi își va întoarce gura sa și în cuvintele tale va da poticnire.

24. Pe cele multe le-am urât și nu m-am asemănat lui și Domnul îl va urî pe el.

25. Aruncând piatra întru înălțime, peste capul său o aruncă, și rana cea vicleană va împărți răni.

26. Cel care sapă groapă întru ea va cădea și cel care întinde cursă în ea se va prinde.

27. Cel care face cele rele întru el se va înfășura și nu are să cunoască de unde îi vin lui.

28. Batjocura și ocara sunt cu cel trufaș și răzbunarea ca leul îl va pândi pe el.

29. Cu laț vor fi prinși cei care se veselesc cu căderea celor evlavioși și durerea îi va mistui pe ei mai înainte de moartea lor.

30. Răzbunare și urgie: și acestea sunt urâciuni. Iar bărbatul cel păcătos înfrânat va fi de ele.

Capitolul 28

1. Cel care se răzbună de la Domnul va afla răzbunare și păcatele sale, El ținându-le, le va ține.

2. Iartă nedreptatea aproapelui tău! Și apoi, rugându-te tu, păcatele tale se vor dezlega.

3. Omul asupra omului ține urgie și de la Domnul caută vindecare?!

4. Asupra omului, asemenea lui, nu are milă, și pentru păcatele sale se roagă?!

5. El, trup fiind, ține răzbunare. Însă cine va ușura păcatele sale?

6. Adu-ți aminte de cele de apoi și încetează să urăști! Adu-ți aminte de stricăciune și de moarte și rămâi întru porunci!

7. Adu-ți aminte de porunci și să nu te mânii pe aproapele! Și adu-ți aminte de făgăduința Celui Preaînalt și nu ține seama de neștiință!

8. Îndepărtează-te de ceartă și îți vei împuțina păcatele! Căci omul cel mânios va aprinde cearta.

9. Și omul cel păcătos își va tulbura prietenii și în mijlocul celor care sunt în pace va arunca clevetire.

10. După lemnul focului, așa se va aprinde, și după încăpățânarea certei se va aprinde. După tăria omului va fi mânia sa și după avuție se va înălța urgia lui.

11. Neînțelegerea, stăruind, va aprinde foc, și cearta, stăruind, varsă sânge.

12. Dacă ai să sufli întru scânteie, se va aprinde, și dacă ai să scuipi peste ea, se va stinge și amândouă din gura ta ies.

13. Pe cel șoptitor și pe cel înșelător, blestemați-i! Căci pe mulți, fiind în pace, i-au pierdut.

14. Limba cea a treia pe mulți i-a clătinat și i-a despărțit pe ei din neam întru neam și cetăți tari a dărâmat și case mari a ruinat.

15. Limba cea a treia nevestele cele bărbătoase le-a izgonit și le-a lipsit pe ele de ostenelile lor.

16. Cel care va lua aminte ei nu are să afle odihna și nici nu se va sălășlui cu liniște.

17. Lovitura biciului face răni, iar lovitura limbii va sfărâma oase.

18. Mulți au căzut în gura sabiei și nu au suferit ca cei care au căzut din cauza limbii.

19. Fericit este cel care s-a acoperit dinspre ea, care nu a trecut întru mânia ei, care nu a tras jugul ei și întru legăturile ei nu s-a legat.

20. Căci jugul ei este jugul cel de fier și legăturile ei sunt legăturile cele de aramă.

21. Moartea cea rea este moartea ei și Iadul este mai de folos decât ea.

22. Dar nu are să-i prindă pe cei evlavioși și întru văpaia ei nu se vor arde.

23. Însă cei care Îl părăsesc pe Domnul vor cădea întru ea și întru ei se va aprinde și nu are să se stingă. Va fi trimisă asupra lor ca leul și ca leopardul îi va prăpădi pe ei.

24. Vezi, îngrădește stăpânirea ta cu spini! Argintul tău și aurul leagă-le!

25. Iar cuvintelor tale fă-le jug și greutate, și gurii tale fă-i ușă și zăvor!

26. Ia aminte ca nu cumva să aluneci întru ea și să nu cazi înaintea celui care pândește!

Capitolul 29

1. Cel care face milă va împrumuta aproapelui său și cel care adaugă tărie cu mâna sa, acela păzește poruncile.

2. Împrumută aproapelui tău în vremea nevoii sale! Și iarăși, răsplătește aproapelui tău întru vreme!

3. Întărește cuvântul tău și încredințează-te împreună cu el! Și în toată vremea vei afla nevoia ta.

4. Mulți ca o aflare au gândit împrumutarea și au dat trudă celor care le-au ajutat lor.

5. Până când are să ia, va pupa mâinile sale și peste averile aproapelui său își va smeri glasul. Dar în vremea înapoierii împrumutului, el va trage de timp și va da cuvinte de nepăsare și vremea o va învinui.

6. Dacă are să fie om tare, cu greu va primi pe jumătate și o va socoti pe aceasta ca pe o aflare. Iar dacă nu e un om tare, acela l-a lipsit pe el de averile sale și l-a câștigat pe el vrăjmaș în zadar. Blesteme și ocări îi va răsplăti lui și pentru slava sa îi va răsplăti lui necinste.

7. Mulți nu pentru răutate s-au întors, ci s-au temut să se lipsească în zadar.

8. Dar asupra celui smerit îndelung rabdă și spre milostenie să nu-l tragi pe el!

9. Pentru poruncă, ajută-l pe cel nevoiaș! Și, după nevoia sa, să nu-l întorci pe el deșert!

10. Pierde argintul pentru frate și prieten și să nu ruginească sub piatră întru pieire!

11. Pune comoara ta după poruncile Celui Preaînalt și îți va folosi ție mai mult decât aurul!

12. Închide milostenia întru cămările tale și aceasta te va scoate pe tine din toată răutatea!

13. Mai mult decât scutul tăriei și decât sulița greutății, împotriva celui vrăjmaș Se va război pentru tine.

14. Omul cel bun va chezășui pe aproapele său și cel care a pierdut rușinea îl va părăsi pe el.

15. Harurile celui chezaș să nu le uiți! Căci el și-a dat sufletul său pentru tine.

16. Cele bune ale celui chezaș vor întoarce pe cel păcătos și cel nemulțumitor în cugetul său îl va părăsi pe cel care l-a izbăvit.

17. Chezășia pe mulți i-a pierdut, îndreptați fiind, și i-a clătinat pe ei ca valul mării.

18. Pe oamenii cei puternici i-a înstrăinat și ei au rătăcit în neamurile cele străine.

19. Cel păcătos, căzând întru chezășie și urmărind câștigurile, va cădea întru judecăți.

20. Ajută-l pe aproapele tău după puterea ta și ia aminte la tine ca să nu cazi!

21. Începutul vieții: apa și pâinea și veșmântul și casa acoperind rușinea noastră.

22. Mai bună este viața celui sărac sub umbra grinzilor sale decât mâncărurile cele luminate între cei străini.

23. Spre cel mic și spre cel mare să ai bunăvoire și ocara pribegiei să nu auzi!

24. Viața cea rea este din casă întru casă și care vei pribegi nu vei deschide gura.

25. Vei ospăta și vei adăpa între cei nemulțumitori și împreună cu acestea cele amare vei auzi:

26. „Vino, pribeagule, împodobește masa și dacă ai ceva în mâna ta, hrănește-mă!”.

27. „Ieși, pribeagule, din fața slavei, că mi-a venit mie oaspete fratele meu, nevoia casei mele!”.

28. Grele [sunt] acestea omului având minte: certarea casei și ocara datornicului.

Capitolul 30

1. Cel care îl iubește pe fiul său va stărui cu bicele lui, ca să se înveselească întru cele de apoi ale sale.

2. Cel care îl ceartă pe fiul său se va folosi întru el și în mijlocul celor cunoscuți întru el se va lăuda.

3. Cel care îl învață pe fiul său va întărâta spre invidie pe cel vrăjmaș și înaintea prietenilor săi întru el se va bucura.

4. A murit tatăl său și este ca și cum nu a murit. Căci pe cel asemenea lui l-a lăsat după el.

5. În viața sa a văzut și s-a înveselit și întru moartea sa nu s-a mâhnit.

6. Înaintea celor vrăjmași a lăsat răzbunarea și celor prieteni le-a răsplătit har.

7. Înnoindu-l pe fiu va lega rănile sale și în toată strigarea sa va tulbura cele dinăuntru ale sale.

8. Calul cel nestăpânit iese năvalnic, iar fiul, lăsându-se liber, iese nepoliticos.

9. Învață-l pe copil și te va uimi! Joacă-te cu el și te va întrista!

10. Să nu râzi împreună cu el, ca să nu suferi împreună cu el și întru cele de apoi îți vei scrâșni dinții tăi.

11. Să nu-i dai lui stăpânire întru tinerețe.

12. Frânge-i coastele sale cât timp este prunc, ca nu cumva, învârtoșându-se, să nu mai asculte de tine!

13. Ceartă-l pe fiul tău și lucrează întru el! Ca nu cumva, întru nerușinarea sa, să te poticnești.

14. Mai bun este săracul cel sănătos și întărindu-se cu iscusința decât bogatul biciuit întru trupul său.

15. Sănătatea și tăria trupului sunt mai bune decât tot aurul și trupul cel tare decât bogăția cea nemăsurată.

16. Nu este bogăția mai bună decât sănătatea trupului și nu este mai bună veselia decât bucuria inimii.

17. Mai bună este moartea decât viața cea amară și odihna veșnică decât boala cea statornică.

18. Cele bune turnându-se peste gura închisă, câștiguri de mâncăruri zăcând aproape de mormânt.

19. Care este folosul și câștigul idolului? Căci nici nu va mânca, nici nu are să miroasă. Așa este cel care e prigonit de către Domnul.

20. Văzând întru lumina ochilor și suspinând, ca eunucul îmbrățișând fecioara și suspinând.

21. Să nu dai întru întristare sufletul tău și să nu te necăjești pe tine însuți întru sfatul tău.

22. Veselia inimii este viața omului și bucuria bărbatului este lungimea de zile.

23. Bucură sufletul tău și mângâie inima ta și întristarea departe îndepărteaz-o de la tine! Căci pe mulți i-a omorât întristarea și nu este folos întru aceasta.

24. Râvna și mânia împuținează zilele omului și grija aduce bătrânețea mai înainte de vreme.

25. Inima cea luminoasă și bună întru mâncărurile mâncărurilor ei va avea grijă.

Capitolul 31

1. Nesomnul bogăției topește trupurile și grija ei îndepărtează somnul.

2. Grija nesomnului va îndepărta moțăiala și boala cea grea va trezi somnul.

3. S-a ostenit cel bogat în adunarea banilor și întru odihnă se umple de mândriile sale.

4. S-a ostenit cel sărac întru împuținarea vieții și întru odihnă lipsit este.

5. Cel care iubește aurul nu se va îndrepta și cel care îi prigonește pe cei aleși întru acelea se va rătăci.

6. Mulți s-au dat întru cădere pentru aur și s-a făcut pieirea lor de la fața lor.

7. Lemn de poticnire este celor care sunt insuflați de el și tot cel nebun va fi prins întru el.

8. Fericit este bogatul care s-a aflat fără prihană și care înapoia aurului nu a mers.

9. Cine este și cum îl vom ferici pe el? Căci a făcut cele minunate în poporul său.

10. Cine a fost ispitit întru el și a fost întemeiat și îi va fi lui întru laudă? Cine putea să păcătuiască și nu a păcătuit și să facă cele rele și nu a făcut?

11. Se vor întări cele bune ale sale și milosteniile sale le va povesti adunarea.

12. La masa cea mare te-ai așezat? Să nu deschizi peste ea gâtul tău și să nu zici: „Adevărat, multe sunt cele de pe ea!”.

13. Adu-ți aminte că este rău ochiul cel viclean! Mai rău decâ ochiul ce a fost zidit?! De aceea, de la toată fața el plânge.

14. Care, dacă are să privească ceva, să nu întinzi mâna și să nu înmoi împreună cu el în blid!

15. Înțelege cele ale aproapelui din tine însuți și peste tot lucrul gândește!

16. Mănâncă ca omul cele care îți sunt puse ție și nu le mânca pe nerăsuflate, ca să nu fii urât!

17. Mai întâi încetează pentru învățătură! Și nu te sătura, ca nu cumva să te împiedici!

18. Iar dacă ai șezut în mijlocul celor mai mulți, mai înainte de ei să nu întinzi mâna ta.

19. Căci puținul îi este destul omului învățat și pe patul său nu respiră greu.

20. Somnul sănătății este în intestinul cu măsură. S-a sculat dimineața și sufletul său este împreună cu el. Dar osteneala nesomnului și holera și colicul sunt cu omul cel nesățios.

21. Iar dacă ai fost stăpânit întru mâncăruri, ridică-te, varsă departe și te vei odihni!

22. Ascultă-mă, copile, și să nu mă disprețuiești și întru cele de apoi vei afla cuvintele mele! Întru toate lucrurile tale fă-te priceput și toată boala nu are să te întâmpine pe tine!

23. Buzele vor binecuvânta strălucirea întru pâini și mărturia frumuseții ei este credincioasă.

24. În pâinea celui rău va cârti cetatea și mărturia răutății ei este precisă.

25. Întru vin nu te îmbărbăta! Căci pe mulți i-a omorât vinul.

26. Cuptorul încearcă intrarea întru cufundare. Așa și vinul inimile întru lupta celor trufași.

27. Asemenea vieții este oamenilor vinul, dacă ai să-l bei pe el întru măsura sa. Care este viața aceluia, care se împuținează cu vinul? Și el a fost zidit întru veselia oamenilor.

28. Bucuria inimii și veselia sufletului este vinul, bându-se întru vreme, cu mulțumire.

29. Amărăciune a sufletului este vinul bându-se mult, întru enervare și cu ceartă.

30. Mânia celui nebun înmulțește beția întru poticnire, împuținând tăria și făcând răni.

31. Întru ospățul vinului să nu-l mustri pe aproapele tău și să nu-l disprețuiești întru veselia sa. Cuvânt de ocară să nu-i zici lui și să nu-l necăjești pe el întru cererea înapoi a vreunui lucru.

Capitolul 32

1. Te-au pus povățuitor? Nu te înălța! Fii între ei ca unul dintre ei! Ai grijă de ei și astfel șezi!

2. Și toată nevoia ta făcând-o, culcă-te, ca să te înveselești de ei și, pentru buna podoabă a harului, să primești cunună!

3. Grăiește, cel care ești mai bătrân, căci ți se cuvine ție aceasta! Vorbește în cunoaștere precisă și să nu împiedici pe cei care sunt muzicanți!

4. Unde este ascultare să nu verși graiul și mai înainte de vreme nu te fă înțelept!

5. Pecete de cărbune peste podoaba cea de aur este cântarea muzicanților la ospățul vinului.

6. În alcătuire de aur pecete de smarald este melodia muzicanților întru vinul cel dulce.

7. Grăiește, tânărule, dacă ai nevoia ta! Dar vorbește de două ori și cu greutate, dacă ai să întrebi ceva!

8. Adună-ți cuvântul și spune multe în cele puține! Fii ca cel cunoscând și, în același timp, tăcând!

9. În mijlocul celor mai mari nu te fă egalul lor și când altul îți zice ceva, nu flecări cele multe!

10. Înaintea tunetului se grăbește fulgerul și înaintea celui rușinos va merge harul.

11. La vreme scoală-te și să nu rămâi în urmă! Grăbește-te spre casa ta și nu te lenevi!

12. Acolo înveselește-te și fă-ți gândurile tale și să nu păcătuiești cu cuvântul cel trufaș!

13. Și în acestea binecuvântează-L pe Cel care te-a făcut și Care te îmbată din cele bune ale Sale!

14. Cel care se teme de Domnul va aștepta învățătura și cei care se scoală dis-de-dimineață vor afla buna voire.

15. Cel care caută legea se va umple de ea și cel care se preface se va poticni întru ea.

16. Cei care se tem de Domnul vor afla judecată și îndreptări ca lumina vor aprinde.

17. Omul cel păcătos se va abate de la mustrare și după voia lui va afla hotărâre.

18. Bărbatul de sfat nu are să treacă cu vederea cugetul său, dar cel străin și cel trufaș nu se vor ghemui de frică.

19. Fără de sfat nimic să nu faci! Și când ai să faci, să nu-ți pară rău!

20. În calea împiedicării să nu mergi și să nu te împiedici în cele pietroase!

21. Să nu crezi în calea cea fără de prihană

22. și de copiii tăi păzește-te!

23. În tot lucrul să crezi sufletului tău, căci și aceasta este ținere a poruncilor!

24. Cel care crede legii ia aminte poruncilor Sale și cel care a nădăjduit Domnului nu va fi micșorat.

Capitolul 33

1. Pe cel care se teme de Domnul nu îl va întâmpina cel rău, ci El îl lasă să cadă în ispită și iarăși îl va scoate.

2. Bărbatul cel înțelept nu va urî legea, iar cel care se fățărnicește întru ea este precum corabia în furtună.

3. Omul cel înțelegător va crede legii și legea Lui este pentru cel credincios ca întrebarea celor limpezi.

4. Pregătește cuvântul și așa vei fi ascultat! Leagă împreună învățătura și răspunde!

5. Ca roata căruței sunt cele dinăuntru ale celui nebun și ca osia întorcându-se este gândul lui.

6. Calul întru împerechere este ca prietenul batjocoritor: nechează dedesubtul a tot celui care șade pe el.

7. Pentru ce ziua pe zi o întrece și toată lumina zilei anului este de la soare?

8. În cunoașterea Domnului au fost despărțite și El a schimbat vremuri și praznice.

9. Din ele S-a înălțat și S-a sfințit și din ele a pus întru numărul zilelor

10. și oamenii toți sunt din țărână și Adam a fost zidit din pământ.

11. Întru mulțimea cunoașterii Domnul i-a despărțit pe ei și a schimbat căile lor.

12. Dintre ei a binecuvântat și a înălțat și dintre ei a sfințit și către El s-au apropiat. Dintre ei a blestemat și i-a smerit și i-a întors pe ei de la starea lor.

13. Toate sunt ca lutul olarului în mâna Sa și toate căile Sale sunt după bunăvoirea Sa. Așa sunt

oamenii în mâna Celui care i-a făcut pe ei, ca să le răsplătească lor după judecata Sa.

14. Împotriva răului este binele și împotriva morții este viața. Așa este și cel păcătos împotriva celui evlavios.

15. Și așa privește întru toate lucrurile Celui Preaînalt: două cu două, unul împotriva altuia!

16. Iar eu, ca cel din urmă, am privegheat ca cel care adună după zilele secerișurilor.

17. Întru binecuvântarea Domnului am ajuns și, precum culegând, am umplut teascul.

18. Vedeți că nu numai mie am trudit, ci tuturor celor care caută învățătura!

19. Ascultați-mă, cei mai mari ai poporului, și povățuitorii adunării, plecați-vă urechea!

20. Fiului și femeii, fratelui și prietenului să nu le dai stăpânire asupra ta în viața ta și să nu dai altuia banii tăi, ca nu cumva, căindu-te, să te rogi pentru ei.

21. Până ce încă trăiești și suflarea este în tine să nu te schimbi pe tine cu tot trupul.

22. Căci mai bine este ca copiii să se roage de tine decât a te uita întru mâinile fiilor tăi.

23. În toate lucrurile tu fă-te înalt și să nu dai prihană întru slava ta!

24. În ziua sfârșitului zilelor vieții tale și în vremea morții împarte-ți moștenirea!

25. Mâncărurile și toiagul și poverile sunt ale măgarului, pe când pâinea și certarea și lucrul sunt ale slujitorului casei.

26. Lucrează întru copil și vei afla odihnă! Dezleagă mâinile lui și va căuta libertate!

27. Jugul și chinga gâtul îl vor îndoi și ale slujitorului casei celui făcător de rele sunt uneltele de chinuire și chinurile.

28. Pune-l pe el întru lucrare, ca să nu se facă leneș! Căci multă răutate a învățat lenea.

29. Întru lucruri așază-l precum i se cuvine lui! Iar dacă nu are să asculte, îngreunează-i cătușele sale!

30. Și să nu prisosești peste tot trupul și fără judecată să nu faci nimic.

31. Dacă îți este ție slujitorul casei, să fie ca tine, că întru sânge l-ai dobândit pe el!

32. Dacă îți este ție slujitorul casei, du-l pe el ca pe un frate, căci precum sufletul tău vei avea nevoia lui.

33. Dacă ai să-l chinui pe el și, depărtându-se, are să fugă, în care cale îl vei căuta pe el?

Capitolul 34

1. Nădejdile cele deșarte și mincinoase sunt ale bărbatului celui neînțelegător și visele îi stârnesc cu putere pe cei nebuni.

2. Ca prinzând umbra și urmărind vântul, așa este cel care ia aminte visurilor.

3. Aceasta împotriva acesteia este vederea visurilor, înaintea feței este asemănarea feței.

4. De la cel necurat cine se va curăți? Și de la cel mincinos cine va spune adevărul?

5. Oracolele și augurii și visurile sunt deșarte și inima se arată întru ele ca având chinurile nașterii.

6. Dacă nu are să se trimită de la Cel Preaînalt întru cercetare, să nu dai întru ele inima ta.

7. Căci pe mulți i-au înșelat visurile și au căzut nădăjduind întru ele.

8. Fără de minciună se va desăvârși legea și înțelepciunea este împlinirea gurii celei credincioase.

9. Omul, înșelându-se, a cunoscut multe și cel mult încercat va povesti în amănunt înțelegerea sa.

10. Care nu a fost încercat, puține a cunoscut, iar cel care a fost înșelat va înmulți deșteptăciunea.

11. Multe am văzut întru rătăcirea mea și mai multă decât cuvintele mele este înțelegerea mea.

12. De multe ori până la moarte am fost în primejdie și am fost mântuit pentru acestea.

13. Duhurile celor care se tem de Domnul vor trăi, căci nădejdea lor este întru Cel care îi mântuie pe ei.

14. Cel care se teme de Domnul nu se va înfricoșa și nu are să-i fie teamă, căci El este nădejdea lui.

15. Fericit este sufletul celui care se teme de Domnul. Cu cine rămâne el? Și cine este sprijinul său?

16. Ochii Domnului sunt peste cei care Îl iubesc pe El. Căci El este apărarea stăpânirii și sprijinul tăriei, umbră de zăduf și umbră de amiază, paza de poticnire și ajutorul dinspre cădere,

17. înălțând sufletul și luminând ochii, dând vindecare, viață și binecuvântare.

18. Jertfindu-se de cel nedrept, prinosul este învinuit și nu sunt întru bunăvoire darurile celor fărădelege.

19. Nu binevoiește Cel Preaînalt în prinoasele celor neevlavioși, nici întru mulțimea jertfelor nu ușurează păcatele.

20. Ca jertfind pe fiu înaintea tatălui său este cel care aduce jertfă din banii celor sărmani.

21. Pâinea lipsiților este viața celor săraci. Cel care îi lipsește de ea este omul sângiurilor.

22. Ca omorând pe aproapele său este cel care ia întreținerea vieții unui om și ca vărsând sânge este cel care fură plata zilierului.

23. Unul zidind și altul dărâmând. Cu ce s-au folosit mai mult decât cu trude?

24. Unul rugându-se și altul blestemând. Pe-al cărui glas îl va auzi Stăpânul?

25. Afundându-se în apa de la cel mort și iarăși atingându-se de el. Cu ce s-a folosit întru spălarea lui?

26. Așa este omul postind întru păcatele sale, și iarăși mergând și pe acelea făcându-le. Rugăciunea sa cine o va asculta? Și cu ce s-a folosit întru smerirea sa?

Capitolul 35

1. Cel care păzește legea înmulțește prinoasele, căci jertfind mântuirii este cel care ia aminte poruncilor.

2. Răsplătind har, aducând făină de grâu, și cel care face milostenie jertfind laudei.

3. Bunăvoirea Domnului este să te îndepărtezi de la răutate și ispășirea Lui este să te îndepărtezi de la nedreptate.

4. Să nu te arăți în fața Domnului deșert, căci toate acestea sunt pentru poruncă.

5. Prinosul celui Drept unge jertfelnicul și buna mireasmă a ei este înaintea Celui Preaînalt.

6. Jertfa omului celui drept este primită și pomenirea ei nu va fi uitată.

7. Cu ochiul cel bun slăvește-L pe Domnul și să nu micșorezi pârga mâinilor tale!

8. Întru tot darul bucură-ți fața ta și întru veselie sfințește zeciuiala!

9. Dă Celui Preaînalt după darul Său și cu ochiul cel bun după aflarea mâinii!

10. Că Domnul este răsplătind și înșeptit îți va răsplăti ție.

11. Nu te osteni cu daruri, căci El nu va primi daruri! Și să nu rămâi cu jertfa cea nedreaptă,

12. că Domnul este Judecătorul și nu este la El slava feței!

13. Nu Își va lua fața de peste cel sărac și rugăciunea nedreptățitului o va asculta.

14. Nu are să treacă cu vederea cererea celui orfan și nici pe văduvă, dacă are să verse vorbire.

15. Oare nu lacrimile văduvei coboară pe obraz și strigarea împotrivă a ei este peste cel care le-a coborât pe ele?

16. Vindecând, întru bunăvoire, îl va primi și rugăciunea lui până la nori se va uni.

17. Rugăciunea celui smerit norii a pătruns și, până nu are să se apropie, nu are să se mângâie.

18. Și nu are să se îndepărteze până nu are să cerceteze Cel Preaînalt și El va judeca cu cei Drepți și va face judecată.

19. Și Domnul nu are să întârzie și nici nu are să fie îndelung-răbdător cu ei,

20. până nu are să zdrobească șalele celor nemilostivi și până ce neamurilor nu le va răsplăti răzbunare,

21. până ce nu are să înlăture mulțimea obraznicilor și până ce sceptrele celor nedrepți nu le va zdrobi,

22. până ce nu are să răsplătească omului după faptele sale și lucrurile oamenilor după gândurile lor,

23. până ce nu are să judece judecata poporului Său și până ce nu îi va veseli pe ei întru mila Sa.

24. Căci frumoasă este mila Domnului în vremea necazului său, ca norii ploii în vremea secetei.

Capitolul 36

1. Miluiește-ne pe noi, Stăpâne, Dumnezeul tuturor, și privește și pune frica Ta peste toate neamurile!

2. Ridică mâna Ta peste neamurile cele străine și să vadă stăpânirea Ta!

3. Și precum înaintea lor Te-ai sfințit întru noi, așa înaintea noastră să te mărești întru ei

4. și să Te cunoască pe Tine, precum și noi Team cunoscut, că nu este Dumnezeu afară de Tine, Doamne!

5. Reînnoiește semnele și schimbă-le pe cele minunate, slăvește mâna și brațul cel drept!

6. Ridică mânia și varsă urgia, înlătură-l pe potrivnic și nimicește-l pe cel vrăjmaș!

7. Grăbește vremea și pomenește de jurământ și ei să povestească pe cele mărețe ale Tale!

8. În urgia focului să se mistuie cel care se mântuie și cei care fac răutate poporului Tău să afle pieire!

9. Zdrobește capetele stăpânitorilor celor vrăjmași, ale celor care zic: „Nu este afară de noi”.

10. Adună împreună toate neamurile lui Iacov și moștenește-le pe ele precum dintru început!

11. Miluiește poporul, Doamne, cel chemat întru numele Tău, și pe Israil, pe care cu cel întâi-născut l-ai asemănat!

12. Îndură-Te de cetatea sfințirii Tale, de Ierusalim, de locul odihnirii Tale!

13. Umple Sionul de cuvântarea virtuților Tale și de slava Ta pe poporul Tău!

14. Dă mărturie celor dintru începutul fápturilor Tale și ridică profețiile cele întru numele Tău!

15. Dă plată celor care Te îndură pe Tine și Profeții Tăi să se încredințeze!

16. Ascultă, Doamne, rugăciunea rugătorilor Tăi, după binecuvântarea lui Aaron, pentru poporul Tău

17. și vor cunoaște toți cei de pe pământ, că ești Domnul, Dumnezeul veacurilor!

18. Toată mâncarea va mânca pântecele, dar este mâncarea și mai bună de mâncare.

19. Precum gâtul gustă mâncărurile vânatului, așa inima cea înțelegătoare cuvintele cele mincinoase.

20. Inima cea necinstită va da mâhnire și omul cel mult încercat îi va răsplăti lui.

21. Pe tot cel bărbătesc îl va primi femeia, dar este fiica și mai bună de fiică.

22. Frumusețea femeii înveselește fața și mai mult decât toată pofta omului este mai mare.

23. Dacă este pe limba ei mila și blândețea, atunci nu este bărbatul ei precum fiii oamenilor.

24. Cel care dobândește femeie începe agoniseala, ajutorul pentru sine și stâlpul odihnei.

25. În locul în care nu este gard va fi jefuită stăpânirea și în casa în care nu este femeie va suspina rătăcindu-se.

26. Căci cine va crede tâlharului celui îmbrăcat pentru plimbare, sărind din cetate întru cetate?

27. Astfel, acesta este asemenea omului neavând cuib și găzduind oriunde are să însereze.

Capitolul 37

1. Tot cel prieten va spune: „M-am împrietenit și eu”. Dar cel prieten nu doar cu numele este numai cel prieten.

2. Oare nu este întristarea până la moartea tovarășului nostru? Și nu-l vedem pe cel prieten schimbându-se întru vrajbă?

3. O, gândire rea! De unde te-ai vârât, ca să acoperi uscatul în înșelare?

4. Tovarășul cel prieten întru veselie se bucură, dar în vremea necazului va fi împotrivă.

5. Tovarășul celui prieten împreună se ostenește pentru pântece, dar înaintea războiului își va lua pavăză.

6. Să nu-l uiți pe cel prieten în sufletul tău și să nu fii nepăsător față de el în averile tale.

7. Tot sfătuitorul scoate sfat, dar mai întâi de toate el este sfătuindu-se întru sine.

8. De sfătuitor păzește sufletul tău și cunoaște mai înainte care este nevoia lui, căci și pe el se va sfătui! Ca nu cumva să arunce asupra ta sorțul

9. și să-ți zică ție: „Bună este calea ta”, dar să-ți stea împotrivă ca să vadă ce ți se va întâmpla ție.

10. Nu te sfătui cu cel care te privește pe sub sprâncene și de cei care te gelozesc ascunde sfatul tău!

11. Cu femeia pentru gelozia ei și cu cel fricos pentru război, cu negustor pentru schimb și cu cumpărător pentru vânzare, cu invidios pentru mulțumire și cu cel nemilostiv pentru bunătate, cu cel leneș pentru tot lucrul și cu zilierul cel anual pentru terminare, cu slujitorul cel leneș pentru multa lucrare. Nu lua aminte spre aceștia pentru tot sfatul,

12. ci mai mult cu bărbatul cel evlavios să rămâi! Pe care ai să-l cunoști păzind poruncile și care, în sufletul său, este după sufletul tău și, dacă ai să te poticnești, îl va durea împreună cu tine.

13. Iar sfatul inimii să stea! Căci nu îți este ție mai credincios decât el.

14. Căci sufletul bărbatului a vestit uneori că a fost obișnuit mai mult de șapte ținte peste cel înălțat, șezând peste înălțime.

15. Și peste toate acestea roagă-te Celui Preaînalt, ca să îndrepte întru adevăr calea ta!

16. Începutul a tot lucrul este cuvântul și, mai înainte de toată fapta, este sfatul.

17. Urma schimbării inimii patru părți răsare:

18. binele și răul, viața și moartea. Iar limba este cea care le stăpânește în mod neîncetat pe acestea.

19. Este bărbatul cel priceput, învățătorul de cele multe, dar în sufletul său este cel fără de folos.

20. Este înțelepțindu-se în cuvinte cel urât și acesta de toată hrana se va lipsi.

21. Căci nu i-a fost dat lui de la Domnul harul, pentru că de toată înțelepciunea a fost lipsit.

22. Este cel înțelept sufletului său și roadele înțelegerii sale sunt în gura celor credincioși.

23. Bărbatul cel înțelept pe poporul său îl va învăța și roadele înțelegerii sale sunt cei credincioși.

24. Bărbatul cel înțelept va fi umplut de binecuvântare și îl vor ferici pe el toți cei care îl vor vedea.

25. Viața bărbatului este în numărul zilelor sale și zilele lui Israil sunt cele nenumărate.

26. Cel înțelept în poporul său va moșteni credință și numele său va trăi întru veac.

27. Copile, în viața ta ispitește-ți sufletul tău și vezi care este răul lui și să nu-l mai dai lui!

28. Căci nu toate sunt de folos tuturor și nu tot sufletul în toate binevoiește.

29. Nu fi fără sațiu în toată desfătarea și să nu te dai cu totul întru mâncăruri!

30. Căci în mâncărurile cele multe va fi boala și nesațiul va veni până la holeră.

31. Prin nesațiu mulți s-au sfârșit, iar cel care ia aminte va adăuga viață.

Capitolul 38

1. Cinstește pe doctor cu cinstirile sale, pentru nevoile sale, căci și pe el l-a zidit Domnul!

2. Căci de la Cel Preaînalt este vindecarea și dar de la împărat va primi.

3. Știința doctorului va înălța capul său și va fi minunat înaintea oamenilor celor mari.

4. Domnul a zidit din pământ medicamentele și omul cel înțelept nu va fi dezgustat de ele.

5. Oare nu din lemn s-a îndulcit apa, ca să se cunoască tăria Sa?

6. Și El a dat oamenilor știință ca să se slăvească întru cele minunate ale Sale.

7. În acestea a vindecat și a ridicat truda Sa. Făcătorul de mir în acestea va face amestecare.

8. Și nu au să se sfârșească lucrurile Sale și pacea de la El este peste fața pământului.

9. Copile, în boala ta nu disprețui, ci roagă-te Domnului și El te va vindeca!

10. Îndepărtează păcatul și îndreaptă mâinile și de la tot păcatul curățește inima ta!

11. Dă bună mireasmă și pomenire de făină de grâu și unge prinosul ca și când n-ai fi!

12. Și doctorului dă-i loc, căci și pe el l-a zidit Domnul, și nu-l îndepărta de la tine, căci este și nevoia sa!

13. Este vremea, când și în mâinile lor este buna mireasmă.

14. Căci și ei, cei ai Domnului, se vor ruga, ca să le sporească lor odihnă și vindecare pentru calea vieții.

15. Cel care păcătuiește înaintea Celui care l-a făcut pe el va cădea întru mâinile doctorului.

16. Copile, asupra celui mort coboară lacrimi și, ca pătimind cele înfricoșătoare, începe tânguire! Iar, după judecata sa, acoperă trupul său și să nu treci cu vederea îngroparea lui!

17. Amărăște plângerea și încălzește tânguirea și fă jalea după vrednicia ei! O zi și două pentru clevetire și te mângâie pentru întristare!

18. Căci din întristare iese moartea și întristarea inimii va apleca tăria ta.

19. Întru aducere rămân și întristarea și viața celui sărac după inima sa.

20. Să nu dai întru întristare inima ta. Îndepărteaz-o pe ea de la tine, pomenindu-le pe cele din urmă ale tale!

21. Să nu uiți, căci aceasta nu este ridicarea. Și pe acesta nu îl vei folosi și ție îți vei face rău.

22. Adu-ți aminte de judecata mea! Căci așa este și a ta: mie ieri și ție azi.

23. În odihna celui mort odihnește pomenirea sa și te mângâie întru el în ieșirea duhului său!

24. Înțelepciunea cărturarului este în vremea cea bună a școlii și cel care se micșorează faptei sale se va înțelepți.

25. De ce se va înțelepți cel care ține plugul și care se laudă în sulița ascuțită, boii mânând și întorcându-i în lucrurile lor și povestea lui este în fiii taurilor?

26. Inima lui va da să întoarcă brazdele și privegherea lui este întru nutrețurile junicilor.

27. Așa este și tot zidarul și arhitectul, care noaptea ca ziua o petrec. Cei care sapă inscripțiile peceților și zăbovirea lui îl face să schimbe felurimea.

Inima lui o va da spre a asemăna zugrăveala și privegherea lui este ca să împlinească lucrul.

28. Așa este căldărarul șezând aproape de nicovală și învățând lucrurile de fier. Aburul focului va topi cărnurile sale și în fierbințeala cuptorului se va lupta cu aprinderea. Cu glasul ciocanului va pleca urechea sa și înaintea asemănării vasului sunt ochii lui. Inima sa o va da întru sfârșirea lucrurilor și privegherea sa va fi ca să împodobească întru sfârșirea lor.

29. Așa este olarul șezând întru lucrul său și întorcând cu picioarele sale roata. Care cu grijă stă pururea asupra lucrului său și o numărare este toată lucrarea sa.

30. Cu brațul său va face lutul și înaintea picioarelor își va pleca tăria sa. Inima sa o va da să sfârșească ungerea și privegherea sa va fi să curețe cuptorul.

31. Toți aceștia întru mâinile lor s-au încrezut și fiecare întru lucrul său se înțelepțește.

32. Fără de ei nu va fi locuită cetatea și ei nu vor pribegi și nici nu vor umbla.

33. Dar întru sfatul poporului nu vor fi căutați și întru adunare nu vor sări peste alții, pe scaunul de judecată nu vor sta și făgăduința judecății nu o vor cugeta

34. și nici nu au să arate învățătură și judecată și întru parabole nu vor fi aflați, ci zidirea veacului vor păzi și rugăciunea lor va fi în lucrarea meșteșugului.

Capitolul 39

1. Însă dând sufletului său și cugetând întru legea Celui Preaînalt. Înțelepciunea tuturor celor vechi va căuta și întru profeții se va folosi.

2. Povestea oamenilor celor vestiți va păzi și în întoarcerile parabolelor împreună va intra,

3. cele tainice ale parimielor va căuta și în enigmele parabolelor va trăi,

4. în mijlocul oamenilor celor mari va sluji și înaintea povățuitorilor se va arăta, în pământul neamurilor celor străine va trece, căci a ispitit în oameni cele bune și cele rele.

5. Inima lui va da să se scoale dis-de-dimineață către Domnul, Cel care l-a făcut pe el, și înaintea Celui Preaînalt se va ruga. Și va deschide gura lui întru rugăciune și pentru păcatele sale se va ruga.

6. Dacă Domnul Cel Mare are să voiască, atunci cu duhul înțelegerii va fi umplut. El va vărsa cuvintele înțelepciunii sale și, în rugăciune, se va mărturisi Domnului.

7. El va îndrepta sfatul său și știința și în cele ascunse ale sale va cugeta.

8. El va arăta învățătura învățăturii sale și întru legea făgăduinței Domnului se va lăuda.

9. Mulți vor lăuda înțelegerea sa și până întru veac nu se va șterge, nu se va îndepărta pomenirea lui și numele său va trăi întru neamurile neamurilor.

10. Neamurile vor povesti înțelepciunea lui și adunarea va vesti lauda sa.

11. Dacă are să rămână, nume va lăsa mai mult decât mii, și dacă are să se odihnească, se desăvârșește sieși.

12. Încă cugetând mă voi povesti și ca plinătatea lunii m-am umplut.

13. Ascultați-mă voi, fiii cei cuvioși, și odrăsliți ca trandafirul crescând la curgerea cea jilavă

14. și ca tămâia bine dăruiți mireasmă și înfloriți floare ca crinul! Dați mireasmă și lăudați cântare! Binecuvântați pe Domnul peste toate lucrurile!

15. Dați numelui Său măreție și mărturisiți-vă în lauda Sa, în odele buzelor și în lire! Și așa veți zice întru mărturisire:

16. „Toate sunt lucrurile Domnului, că bune foarte sunt ele și toată porunca Sa întru vremea ei va fi. Și nu este să zici: «Ce este aceasta? Sau întru ce este aceasta?». Căci toate întru vremea lor se vor căuta.

17. În cuvântul Său a stat apa ca grămada de snopi și în cuvântul gurii Sale sunt hambarele apelor.

18. În porunca Sa este toată bunăvoirea și nu este cel care va împuțina mântuirea Sa.

19. Lucrurile a tot trupul sunt înaintea Sa și nu este să se ascundă ceva de la ochii Săi.

20. Din veac și până întru veac a privit și nimic nu este minunat înaintea Sa.

21. Și nu este să zici: «Ce este aceasta? Sau întru ce este aceasta?». Căci toate au fost zidite întru nevoile lor.

22. Binecuvântarea Sa ca râul a acoperit și ca potopul a îmbătat uscatul.

23. În acest fel, urgia Sa neamurile o vor moșteni, precum El a schimbat apele întru sărătură.

24. Căile Sale sunt cele drepte celor Cuvioși ai Săi, așa precum sunt împiedicările celor fărădelege.

25. Cele bune au fost zidite celor buni dintru început, așa și cele rele celor păcătoși.

26. Începutul a toată nevoia întru viața omului sunt apa și focul și fierul și sarea și făina de grâu și

laptele și mierea, sângele strugurelui și uleiul și veșmântul.

27. Acestea toate sunt întru cele bune celor evlavioși și așa se vor schimba întru cele rele celor păcătoși.

28. Sunt duhuri care întru răzbunare au fost zidite și întru mânia Sa a întărit bătăile lor. În vremea sfârșitului tărie vor revărsa și mânia Celui care i-a făcut pe ei va înceta.

29. Focul și grindina și foamea și moartea, toate acestea întru răzbunare au fost zidite.

30. Dinții fiarelor și scorpionii și viperele și sabia sunt pentru a se răzbuna întru moarte pe cei neevlavioși.

31. În porunca Lui se vor veseli și pe pământ întru nevoi se vor pregăti și în vremea lor nu vor încălca cuvântul.

32. Pentru aceasta dintru început m-am întărit și am cugetat și în scris am lăsat:

33. «Lucrurile Domnului sunt toate cele bune și toată nevoia în ceasul ei o va da».

34. Și nu este să zici: «Aceasta decât aceasta este mai rea». Căci toate întru vremea lor El le va binevoi”.

35. Și acum, cu toată inima și cu toată gura, cântați și binecuvântați numele Domnului!

Capitolul 40

1. Îndeletnicirea cea mare a fost zidită la tot omul și jugul cel greu peste fiii lui Adam, din ziua ieșirii din pântecele maicii lor până la ziua întoarcerii întru maica tuturor:

2. gândurile lor și frica inimii, gândul așteptării și ziua sfârșitului.

3. De la cel șezând pe tronul cel slăvit și până la cel smerindu-se în pământ și cu cenușă,

4. de la cel purtând veșmânt de culoarea iacintului și cunună și până la cel îmbrăcându-se în in crud, toți cunosc mânia și râvna și tulburarea și clătinarea și frica morții și vinovăția și cearta.

5. Și în vremea odihnei, pe pat, somnul nopții schimbă cunoașterea lui.

6. Puțin, ca ceva de nimic arătându-se, întru odihnă, și de la acela, întru somnuri, ca în ziua străjilor, tulburându-se în vederea inimii sale ca scăpând de la fața războiului,

7. în vremea nevoii sale s-a ridicat și minunându-se întru nicio frică.

8. Cu tot trupul, de la om până la dobitoc, și peste cei păcătoși cele de șapte ori, le pătimesc pentru acestea:

9. moartea și sângele și cearta și sabia și robiile și foametea și sfărâmarea și bătaia.

10. Peste cei fărădelege s-au zidit toate acestea și pentru ei s-a făcut potopul.

11. Toate câte sunt din pământ întru pământ se întorc și din ape întru mare se întorc.

12. Tot darul și toată nedreptatea vor fi șterse, dar credința întru veac va sta.

13. Banii celor nedrepți ca râul vor fi uscați și ca tunetul cel mare în ploaie vor răsuna.

14. În deschiderea mâinilor sale se va înveseli, așa și cei care încalcă legea în întregime se vor sfârși.

15. Nepoții celor neevlavioși nu vor înmulți ramurile și rădăcinile cele necurate vor fi pe piatră ascuțită.

16. Iarbă peste toată apa, dar buza râului mai înainte de toată iarba se va îndepărta.

17. Harul este ca paradisul întru binecuvântări, dar milostenia întru veac va rămâne.

18. Viața celui mulțumit și a muncitorului se vor îndulci, dar mai mult decât amândoi este cel care află o comoară.

19. Copiii și zidirea cetății întăresc numele, dar mai mult decât amândouă se socotește femeia cea fără de prihană.

20. Vinul și lăutarii înveselesc inima, dar mai mult decât amândouă este iubirea înțelepciunii.

21. Flautul și psaltirionul îndulcesc mădularele, dar mai mult decât amândouă este limba cea dulce.

22. Har și frumusețe va pofti ochiul, dar mai mult decât amândouă este verdeața seminței.

23. Prietenul și tovarășul întru vreme întâlnindu-se, dar mai mult decât amândoi este femeia întâlnindu-se cu bărbatul ei.

24. Frații și ajutorul sunt buni întru vremea necazului, dar mai mult decât amândouă va izbăvi milostenia.

25. Aurul și argintul vor pregăti piciorul, dar mai mult decât amândouă este sfatul cel de bună cinste.

26. Banii și tăria vor înălța inima, dar mai mult decât amândouă este frica Domnului. Împuținarea nu este întru frica Domnului și nu este să cauți ajutorul întru el.

27. Frica Domnului este ca paradisul binecuvântării și mai mult decât toată slava l-a acoperit pe el.

28. Copile, viață de cerșetorie să nu trăiești! Mai bine să mori decât a cerși.

29. Bărbatul căutând spre masa cea străină, viața lui nu este în gândul vieții, ci va pângări sufletul său întru mâncărurile cele străine. Dar bărbatul cel înțelegător și învățat se va păzi.

30. În gura celui fără de rușine se va îndulci cerșetoria și în pântecele lui focul va arde.

Capitolul 41

1. O, moarte, cât de amară este pomenirea ta omului fiind în pace întru averile sale! Omului celui fără de buimăcire și sporind în toate și încă în stare să primească hrană.

2. O, moarte, bună este judecata ta omului fiind în nevoie și împuținându-se cu tăria! Celui foarte bătrân și încurcându-se pentru toate și neascultând și pierzându-și răbdarea.

3. Nu te speria de judecata morții! Amintește-ți de cele dintâi ale tale și de cele de apoi!

4. Aceasta este judecata de la Domnul cu tot trupul. Și de ce să te lepezi întru bunăvoirea Celui Preaînalt? Oare zece, oare o sută, oare mii de ani? Nu este în Iad mustrarea de viață?

5. Copiii cei urâți se fac copiii celor păcătoși și care împreună se întorc la pribegiile celor neevlavioși.

6. Moștenirea copiilor celor păcătoși va pieri și cu sămânța lor va stărui ocara.

7. Cu tatăl cel neevlavios vor fi osândiți copiii, căci pentru el vor fi ocărâți.

8. Vai vouă, bărbați neevlavioși, care ați părăsit legea Dumnezeului Celui Preaînalt!

9. Și dacă aveți să vă nașteți, întru blestem veți fi născuți, iar dacă aveți să muriți, întru blestem veți fi împărțiți!

10. Toate câte sunt din pământ, întru pământ vor merge. Așa și cei neevlavioși: vor merge din blestem întru pierire.

11. Jalea oamenilor este întru trupurile lor, iar numele celor păcătoși nu pentru că e bun va fi șters.

12. Îngrijește-te pentru numele tău! Căci acesta îți va rămâne ție mai mult decât mii de mari comori de aur.

13. Numărul zilelor este al vieții celei bune și numele cel bun întru veac va rămâne.

14. Învățătura, păziți-o întru pace, copiilor! Iar dacă înțelepciunea este ascunsă și comoara este nevăzută, care este folosul în amândouă?

15. Mai bun este omul ascunzându-și nebunia sa decât omul ascunzându-și înțelepciunea sa.

16. De aceea, rușinați-vă întru cuvântul meu! Căci nu este toată rușinea să o păziți bine și nu sunt toate tuturor bine cinstite întru credință.

17. Rușinați-vă de tată și de mamă pentru curvie și de ighemon și de stăpânitor pentru minciună,

18. de judecător și de cârmuitor pentru greșeală și de adunare și de popor pentru fărădelege,

19. de soție și de prieten pentru nedreptate și de locul în care pribegești pentru hoție,

20. de adevărul lui Dumnezeu și de făgăduință și de înfigerea cotului spre pâini,

21. de disprețul luării și al dării și de cei care întâmpină pentru tăcere,

22. de vederea femeii prietene și de întoarcerea feței rudeniei voastre,

23. de luarea părții și a dării și de privirea atentă a femeii celei măritate,

24. de amestecarea slujitoarei sale și să nu stai pe patul ei,

25. de prieteni pentru cuvintele ocării și după ce ai să dai nu mustra,

26. de repetarea ocărilor și de auzul cuvântului și de acoperirea cuvintelor celor ascunse!

27. Și astfel vei fi rușinos cu adevărat și aflând har înaintea a tot omul.

Capitolul 42

1. Să nu te rușinezi de acestea și să nu îți îndepărtezi fața ta, pentru a nu păcătui:

2. pentru legea Celui Preaînalt și pentru făgăduință și pentru judecată să-l îndrepți pe cel neevlavios,

3. pentru cuvântul soției și al călătorilor și pentru darea moștenirii prietenilor,

4. pentru precizia cântarului și a greutăților lui și pentru dobândirea celor multe și a celor puține,

5. pentru vânzarea cea diferită a negustorilor și pentru multa certare a copiilor, și slujitorului celui rău coasta să-i sângeri!

6. Asupra femeii celei rele bună este pecetea și, acolo unde sunt mâinile cele multe, încuie!

7. La cel care ai să-i dai, să-i dai cu număr și cu greutate, iar darea și luarea la toți să fie cu scriere!

8. Pentru certarea celui neînțelegător și a celui nebun și a celui foarte bătrân care se judecă cu cei tineri. Și vei fi un învățat cu adevărat și un bărbat dovedit înaintea a tot celui viu.

9. Fata tatălui este privegherea cea tainică a lui și grija ei îndepărtează somnul său. Pentru ca, în tinerețea ei, să nu cumva să treacă de vârsta cea dintâi și, trăind împreună cu familia ei, să nu cumva să se urască pe sine.

10. Pentru ca, în fecioaria ei, să nu cumva să se pângărească și, în cele părintești ale ei, să se facă însărcinată. Pentru ca ea, cu bărbat fiind, să nu cumva să greșească și, trăind împreună cu el, să nu cumva să fie fără de copii.

11. Asupra fetei celei încăpățânate întărește paza, ca nu cumva să te faci bucurie rea vrăjmașilor, motiv

de vorbă în cetate și cel judecat de popor! Și astfel are să te rușineze în mulțimea celor mulți.

12. La tot omul nu te uita la frumusețea lui, și în mijlocul femeilor nu sta împreună!

13. Căci din veșminte iese molia și de la femeie răutatea femeii.

14. Mai bună este răutatea bărbatului decât femeia cea care face binele și decât femeia rușinându-se întru certarea ei.

15. De aceea, îmi voi aduce aminte de lucrurile Domnului și pe care le-am văzut, pe acelea le voi povesti. Căci în cuvintele Domnului sunt lucrurile Sale.

16. Soarele luminând peste tot am privit, și de slava Domnului este plin lucrul Său.

17. Oare nu a scrie a dat celor Sfinți Domnul și să povestească toate cele minunate ale Sale, pe care le-a întărit Domnul, Atotțiitorul, ca să se întărească întru slava Lui totul?

18. Abisul și inima le-a urmărit și întru faptele cele mari ale lor El a cugetat. Căci Cel Preaînalt a cunoscut toată cunoașterea și a privit întru semnul veacului,

19. vestindu-le pe cele care au trecut și pe cele care vor fi și descoperind urmele cele ascunse.

20. Tot gândul nu a trecut pe lângă El și nu s-a ascuns de El niciun cuvânt.

21. Pe cele mărețe ale înțelepciunii Sale El le-a împodobit, precum El este mai înainte de veac și întru veac. Și El nici nu S-a adăugat, nici nu S-a împuținat și nici nu a avut nevoie de niciun sfătuitor.

22. Precum toate lucrurile Sale sunt cele poftite de oameni și ca o scânteie este să vezi.

23. Toate acestea trăiesc și rămân întru veac, în toate nevoile noastre, și toate ascultă de El.

24. Toate sunt îndoite, una înaintea celeilalte, și El nu a făcut nimic nepotrivit.

25. Căci El una câte una le-a întărit pe cele bune. Și cine se va umple văzând slava Lui?

Capitolul 43

1. Bucuria înălțimii este întărirea curăției, iar vederea cerului este în vedenia slavei.

2. Soarele, în vedere vestind, în ieșirea lui este vasul cel minunat și lucrul Celui Preaînalt.

3. În amiaza lui usucă țara și, înaintea arșiței lui, cine va răbda?

4. Cuptorul suflând în lucrurile arșiței, dar soarele de trei ori mai mult este aprinzând munții. Aburii cei de foc suflând și, strălucind razele, întunecă ochii.

5. Mare este Domnul, Cel care l-a făcut pe el și, în cuvintele Sale, a grăbit mergerea lui!

6. Iar luna, în toate întru vremea ei, este arătarea vremurilor și semnul veacului.

7. De la lună este semnul sărbătorii, luminătorul împuținându-se spre sfârșit.

8. Luna este după numele ei, crescând minunat întru schimbare, fiind vasul taberelor întru înălțime și în tăria cerului strălucind.

9. Frumusețea cerului este slava stelelor, iar lumea este luminând întru cele prea înalte ale Domnului.

10. În cuvintele Celui Sfânt vor sta pentru judecată și nu or să se dezlege în pazele lor.

11. Vezi curcubeul și binecuvintează-L pe Cel care l-a făcut pe el foarte frumos întru strălucirea sa!

12. Dumnezeu a încercuit cerul în înconjurarea slavei Sale. Mâinile Celui Preaînalt l-au întins pe el.

13. Cu porunca Lui a grăbit zăpada și El grăbește fulgerele judecății Sale.

14. Pentru aceasta comorile s-au deschis și norii au zburat ca păsările.

15. În măreția Lui a întărit norii și au fost zdrobite pietrele grindinei.

16. Și întru vederea Sa vor fi clătinați munții, iar întru voia Sa va sufla austrul.

17. Glasul tunetului Său a certat pământul și viforul crivățului și neorânduiala vântului.

18. Ca păsări zburând presară zăpada și ca lăcusta nimicind este coborârea ei. De frumusețea albeței ei se va minuna ochiul și de ploaia ei se va uimi inima.

19. Și El bruma ca sarea o varsă pe pământ și ea, întărindu-se, se face capul țepușei.

20. Crivățul va sufla vântul cel rece și va întări gheața din apă. Peste toată adunarea apei va fi cu ninsoare mare și apa se va îmbrăca precum o platoșă.

21. Va mânca munții și pustiul va aprinde și va stinge verdeața ca focul.

22. Vindecarea degrabă a tuturor este negura, pe când roua, întâmpinând, va răcori de zăduf.

23. Cu gândul Său a încetat abisul și a sădit în el insule.

24. Cei care plutesc pe mare povestesc primejdia ei și cu auzurile urechilor noastre ne minunăm.

25. Și acolo sunt lucrurile cele neobișnuite și cele minunate, felurimea a toată vietatea și zidirea chiților.

26. Pentru El bine călăuzește Îngerul Său și întru cuvântul Său toate împreună se sprijină.

27. Multe vom zice și nu avem să ajungem la sfârșitul lor, iar El, peste tot, este sfârșirea cuvintelor.

28. Slăvindu-L, unde în altă parte ne vom întări? Căci El este Cel mare față de toate lucrurile Sale.

29. Înfricoșător este Domnul și foarte mare și minunată este stăpânirea Sa.

30. Slăvindu-L pe Domnul, înălțați-L cu cât aveți să puteți! Căci va prisosi și încă va mai fi loc. Și înălțându-L pe El, înmulțiți întru tărie! Nu osteniți, căci nu aveți să ajungeți la capăt!

31. Cine L-a văzut pe El și va povesti? Și cine Îl mărește pe El așa precum este El?

32. Multe din cele ascunse sunt mai mari decât acestea. Căci puține am văzut din lucrurile Sale.

33. Căci pe toate le-a făcut Domnul și celor evlavioși le-a dat înțelepciune.

Capitolul 44

1. Așadar, să-i lăudăm pe bărbații cei slăviți și pe părinții noștri cu nașterea.

2. Căci multă slavă a zidit Domnul, măreția Lui fiind din veac.

3. Ei domnind întru împărățiile lor și fiind bărbații cei vestiți întru putere. Sfătuind întru înțelegerea lor și fiind vestiți întru profeții.

4. Povățuind poporul întru sfaturi și întru înțelegerea învățăturilor poporului, având cuvintele cele înțelepte întru învățătura lor.

5. Cercetând părțile celor cântăreți și povestind cuvinte întru scrisoare.

6. Bărbații cei bogați dăruiți cu tărie, fiind în pace în locașurile lor.

7. Toți aceștia întru neamuri au fost slăviți și întru zilele lor sunt lauda noastră.

8. Sunt dintre aceștia cei care au lăsat nume în urma lor, ca să povestească laude.

9. Și sunt și aceia a căror pomenire nu este și au pierit ca nefiind și au fost ca nefiind și copiii lor după ei.

10. Dar, mai degrabă, aceștia sunt bărbații milei: cărora dreptățile nu le-au fost uitate.

11. Cu sământa lor va rămâne moștenirea cea bună nepoților lor.

12. Întru făgăduințe a stat sământa lor și copiii lor pentru ei.

13. Până în veac va rămâne sământa lor și slava lor nu va fi ștearsă.

14. Trupurile lor în pace au fost îngropate și numele lor trăiește întru neamuri.

15. Înțelepciunea lor o vor povesti popoarele și lauda o vestește adunarea.

16. Enoh a bine plăcut Domnului și a fost mutat de pe pământ la cer, fiind neamurilor pilda pocăinței.

17. Noe a fost aflat desăvârșit, Drept în vremea urgiei și, prin el, Dumnezeu a făcut schimbarea lumii. Pentru acesta a fost făcută rămășița pământului, când a fost potopul.

18. Făgăduințele veacului au fost puse către el, pentru ca să nu se șteargă cu potop tot trupul.

19. Avraam, cel mare, părintele a multe neamuri și nu s-a aflat altul asemenea lui întru slavă.

20. Care a păzit legea Celui Preaînalt și a fost întru făgăduință cu El. În trupul său a stat făgăduința și întru ispită a fost aflat credincios.

21. Pentru aceea, întru jurământ i-a stat lui să binecuvinteze neamurile întru sămânța sa, să-l înmulțească pe el ca țărâna pământului și ca stelele să înalțe sămânța lui și să-i moștenească pe ei de la mare până la mare și de la râu până la marginea pământului.

22. Și întru Isaac așa a stat făgăduința, pentru Avraam, tatăl său.

23. Binecuvântarea tuturor oamenilor și făgăduința s-au odihnit pe capul lui Iacov. L-a cunoscut pe el în binecuvântările sale și i-a dat lui întru moștenire și a pus deoparte părțile sale și în 12 seminții le-a împărțit.

Capitolul 45

1. Și Dumnezeu a scos din el bărbat al milei, aflând har în ochii a tot trupul, iubit de Dumnezeu și de oameni, pe Moisis, și pomenirea căruia este întru binecuvântări.

2. L-a asemănat pe el cu slava Sfinților și l-a mărit pe el în fricile vrăjmașilor.

3. În cuvintele lui semne au încetat, căci l-a slăvit pe el către fața împăraților. A poruncit lui către poporul Său și i-a arătat lui slava Sa.

4. În credința și blândețea sa l-a sfințit și l-a ales pe el din tot trupul.

5. L-a auzit pe El, cuvintele glasului Său. Și Dumnezeu l-a dus pe el întru întuneric și i-a dat lui, înaintea feței Sale, poruncile, legea vieții și a înțelegerii. Ca să învețe pe Iacov făgăduința și judecățile Sale pe Israil.

6. Pe Aaron l-a înălțat Sfânt, asemenea lui, acesta fiind fratele său din seminția lui Levi.

7. A stat pe el făgăduința veacului și i-a dat lui preoția poporului. L-a fericit pe el întru bună podoabă și l-a încins pe el cu podoaba slavei.

8. L-a îmbrăcat pe el spre săvârșirea laudei și l-a întărit pe el cu vasele tăriei, dându-i izmene și haină lungă și curea de umăr.

9. Și l-a înconjurat pe el cu rodiile cele de aur, cu clopoțeii cei foarte mulți împrejur, ca să sune glas în pașii săi. Auzit să facă sunetul întru templu, întru pomenirea fiilor poporului Său.

10. Cu haină sfântă, cu aur și cu hiacint și cu purpură, cu lucru împodobit, cu engolpionul jude-

cății, cu cele limpezi ale adevărului, răsucită cu bob, cu lucrul meșteșugarului.

11. Cu pietrele cele de mult preț ale săpăturii peceții în punerea aurului, cu lucrul lucrătorului în piatră, întru pomenire, în scrisul sculptat după numărul semințiilor lui Israil.

12. Cununa cea de aur de deasupra mitrei, înfățișarea peceții sfințirii, lauda cinstei, lucrul tăriei, poftele ochilor împodobindu-le

13. cele frumoase. Mai înainte de el nu s-au făcut acestea. Până în veac nu s-a îmbrăcat cel străin, afară numai de fiii lui și de nepoții lui pururea.

14. Jertfele lui vor fi dăruite neîncetat de două ori pe zi.

15. Și-a umplut Moisis mâinile și l-a uns pe el întru uleiul cel sfânt. Și s-a făcut lui aceasta întru făgăduință veșnică și seminției lui în zilele cerului: a liturghisi Lui împreună și a preoți și a binecuvânta poporul Său întru numele Său.

16. L-a ales pe el din tot cel viu ca să pună înainte cu folos Domnului: tămâie și bună mireasmă întru pomenire și pentru a ispăși pentru poporul Său.

17. I-a dat lui, întru poruncile Sale, putere, întru făgăduințele judecăților, ca să-l învețe pe Iacov mărturiile și întru legea Lui să-l lumineze pe Israil.

18. Au stat împotriva lui cei străini și l-au râvnit pe el bărbații în pustie, cei cu Datan și Aviron și adunarea lui Core, l-au râvnit întru mânie și întru urgie.

19. Căci a văzut Domnul și nu I-a bine plăcut și s-au sfârșit ei în mânia urgiei Sale. Le-a făcut lor minuni ca să-i mistuie în focul văpăii Sale.

20. Și a adăugat lui Aaron slavă și i-a dat lui moștenire. Începăturile pârgilor le-a împărțit lui, pâinea celor dintâi i-a gătit săturare.

21. Căci și jertfele Domnului vor mânca, pe care i le-a dat lui, cât și seminției sale.

22. Dar în pământul poporului nu va moșteni și partea lui nu este în popor. Căci El este partea ta și moștenirea ta.

23. Iar Finees, fiul lui Eleazar, cel al 3-lea întru slavă, a venit întru aceea să-l râvnească pe el întru frica Domnului și să-l întărească pe el în întoarcerea poporului întru bunătatea poftei sufletului său, și el a ispășit pentru Israil.

24. Pentru aceasta i-a stat lui făgăduința păcii, aceea de a fi înainte-stătător al celor Sfinți și al poporului Său, ca lui să-i fie și seminției lui măreția preoției întru veci.

25. Și făgăduința lui David, a fiului lui Iesse, din seminția lui Iudas: moștenirea împăratului, a fiului din fiul cel unul, moștenirea lui Aaron și a seminției lui.

26. Ca să vă dea vouă înțelepciune în inima voastră, pentru a judeca pe poporul Său întru dreptate, ca să nu se nimicească cele bune ale lor și slava lor întru neamurile lor.

Capitolul 46

1. Tare întru război a fost Iisus al lui Navi și urmaș al lui Moisis întru profeții, care s-a făcut, după numele său, mare întru mântuirea celor aleși ai Săi, ca să se răzbune asupra celor vrăjmași, care se ridică ca să moștenească pe Israil.

2. Cât s-a mărit, când a fost să ridice mâinile sale și când a fost să întindă sabia împotriva cetăților!

3. Cine mai înainte de el a stat așa? Căci războaiele Domnului singur le-a dus.

4. Oare nu în mâna lui s-a oprit soarele și o zi s-a făcut către două?

5. L-a chemat pe Cel Preaînalt, pe Cel Stăpânitor, când a fost să-l asuprească pe el cei vrăjmași dimprejur. Și l-a ascultat pe el Cel Mare, Domnul, în pietrele de grindină ale puterii celei tari.

6. A spart peste neam războiul și, întru coborâre, i-a pierdut pe cei potrivnici, ca să cunoască neamurile înarmarea sa, că înaintea Domnului este războiul său,

7. căci el a și urmat după stăpânirea Sa. Și în zilele lui Moisis el a făcut milă și dimpreună cu el și Haleb, fiul lui Iefonni, ca să se împotrivească înaintea adunării, să oprească poporul de la păcat și să înceteze cârtirea răutății.

8. Și aceștia, doi fiind, au fost mântuiți din 600.000 de pedeștri, ca să-i ducă pe ei întru moștenire, întru pământul curgând lapte și miere.

9. Și Domnul i-a dat lui Haleb tărie și până la bătrânețe i-a rămas lui aceasta, ca să urce el peste înălțimea pământului. Și sămânța lui a ținut moștenirea,

10. ca să vadă toți fiii lui Israil că este bine a merge după Domnul.

11. Și Judecătorii, fiecare cu numele său, la câți nu le-a curvit inima și la câți nu s-au întors de la Domnul, să le fie pomenirea lor întru binecuvântări!

12. Oasele lor să odrăslească din locul lor și numele lor schimbându-se peste fiii slăviților lor.

13. Iubit fiind de către Domnul său, Samuil, Profetul Domnului, a pus împărăție și a uns stăpânitori peste poporul Său.

14. În legea Domnului a judecat adunarea și Domnul l-a cercetat pe Iacov.

15. În credința sa Profetul s-a arătat de încredere și a fost cunoscut în cuvintele sale credincios vedeniei.

16. Și L-a chemat pe Domnul, pe Cel Stăpânitor, când a fost să-l asuprească cei vrăjmași ai săi dimprejur, întru aducerea mielului celui sugar.

17. Și Domnul a tunat din cer și în sunet mare a făcut auzit glasul Său.

18. Și a nimicit pe povățuitorii celor din Tiros și pe toți stăpânitorii Filistiimului.

19. Și, mai înainte de vremea adormirii veacului, s-a mărturisit înaintea Domnului și a Hristosului Său. Bani și până la sandale nu a luat de la tot trupul și omul nu i-a adus lui o vină.

20. Și, după ce a fost să adoarmă el, a profețit și i-a arătat împăratului sfârșitul său și a înălțat din pământ glasul său întru profeție, ca să șteargă nelegiuirea poporului.

Capitolul 47

1. Și după acesta s-a ridicat Natan, pentru a profeți în zilele lui David.

2. Ca grăsimea de mântuire pusă deoparte, așa este David între fiii lui Israil.

3. Cu leii s-a jucat ca și cu iezii și cu urșii ca și cu mieii oilor.

4. În tinerețea sa oare nu a ucis uriaș și nu a îndepărtat ocara din popor, când a voit să ridice mâna cu piatra praștiei și să doboare înfumurarea lui Goliat?

5. Căci L-a chemat pe Domnul Cel Preaînalt și El i-a dat tărie în cea de-a dreapta a lui, ca să-l înlăture pe omul cel puternic în război și să înalțe cornul poporului său.

6. Astfel în zecile de mii l-au slăvit pe el și l-au lăudat pe el întru binecuvântările Domnului, când a fost a-i purta lui diadema slavei.

7. Căci i-a nimicit pe cei vrăjmași dimprejur și i-a disprețuit pe filistiimii cei potrivnici. Până astăzi a zdrobit cornul lor.

8. În tot lucrul său a dat mărturisire Celui Sfânt, Celui Preaînalt, cu cuvântul slavei. Cu toată inima sa I-a cântat și L-a iubit pe Cel care l-a făcut pe el.

9. Și a pus psalmiști înaintea jertfelnicului și din glasul lor a pus a îndulci versuri.

10. A dat întru praznice bunăcuviință și a împodobit vremurile până la desăvârșire, când a fost a lăuda ei numele cel sfânt al Său și de dimineață a suna sfințirea.

11. Domnul a înlăturat păcatele sale și a înălțat întru veac cornul său și i-a dat lui făgăduința împăraților și tronul slavei întru Israil.

12. După acesta s-a ridicat fiul cel înțelegător și pentru acesta s-a odihnit întru lărgime.

13. Salomon a împărățit în zilele păcii, pe care Dumnezeu l-a odihnit împrejur, ca să stea casă întru numele Său și să pregătească sfințire întru veac.

14. Cât te-ai înțelepțit întru tinerețea ta și te-ai umplut ca râul de înțelegere!

15. Sufletul tău a acoperit pământul și l-ai umplut cu parabolele tainelor.

16. Întru insule, departe, a ajuns numele tău și te-ai iubit întru pacea ta.

17. Întru ode și întru parimie [parimii] și întru parabole și întru tălmăciri s-au uimit de tine țările,

18. în numele Domnului Dumnezeu, al Celui care a fost numit «Dumnezeul lui Israil». Ai adunat aurul precum cositorul și ca plumbul ai înmulțit argintul.

19. Ai aplecat goliciunile tale femeilor și te-ai îndreptățit întru trupul tău.

20. Ai dat prihană întru slava ta și ți-ai pângărit sămânța ta, ca să aduci urgie peste copiii tăi și să străpungi întru nebunia ta.

21. Și să fie poporul fără tiranie și din Efrem să înceapă împărăția cea neascultătoare.

22. Dar Domnul nu are să părăsească mila Sa și din cuvintele Sale nu are să strice, nici nu are să-i șteargă pe nepoții celui ales al Său. Și sămânța celui care L-a iubit pe El nu are să o înlăture. Și lui Iacov i-a dat rămășița și rădăcină din el lui David.

23. Și s-a odihnit Salomon cu părinții săi și a lăsat, după el, din sămânța sa, nebunie poporului și împuținat cu înțelegerea: pe Roboam, care a îndepărtat poporul din sfatul Său

24. și pe Ieroboam, fiul lui Navat, care l-a făcut să păcătuiască pe Israil și i-a dat lui Efrem calea păca-

tului. Și s-au înmulțit păcatele lor foarte mult, ca să-i îndepărteze pe ei din pământul lor.

25. Și toată răutatea au căutat-o, până ce răzbunarea Sa are să vină asupra lor.

Capitolul 48

1. Și s-a ridicat Ilias Profetul ca focul și cuvântul său ca făclia ardea.

2. Care a adus peste ei foamete și cu râvna sa i-a împuținat pe ei.

3. Întru cuvântul Domnului a oprit cerul și tot așa a coborât de trei ori foc.

4. Cât te-ai slăvit, Ilia, întru cele minunate ale tale! Și cine este asemenea ție a se lăuda?

5. Cel care l-ai ridicat pe cel mort din moarte și din Iad întru cuvântul Celui Preaînalt.

6. Cel care ai coborât împărați întru pieire și pe cei slăviți din patul lor.

7. Auzind în Sina mustrare și în Horib judecățile răzbunării.

8. Cel care unge împărați întru răsplătire și Profeți urmași după el.

9. Cel care a fost luat în vârtej de foc, în carul cailor celor de foc.

10. Cel care a fost scris întru mustrări, întru vremuri, ca să înceteze urgia mai înainte de mânie, ca să întoarcă inima tatălui către fiu și să așeze semințiile lui Iacov.

11. Fericiți sunt cei care te-au văzut pe tine și cei care au adormit întru dragoste, căci și noi cu viață vom trăi.

12. Ilias, care întru vârtej a fost acoperit, și Elisee a fost umplut de Duhul Său și, în zilele sale, nu a fost clătinat de către stăpânitor și nu l-a asuprit pe el nimeni.

13. Tot cuvântul nu l-a înălțat pe el și întru adormire a profețit trupul său.

14. Și întru viața sa a făcut minuni și întru săvârșirea sa cele minunate sunt lucrurile sale.

15. Dar întru toate acestea poporul nu s-a pocăit și nu s-au îndepărtat de la păcatele lor, până nu au fost scoși din pământul lor și nu au fost risipiți în tot pământul.

16. Și a rămas poporul cel puțin și stăpânitorul în casa lui David. Unii dintre ei au făcut lucrul cel plăcut Domnului, dar alții au înmulțit păcatele.

17. Ezechias a întărit cetatea sa și a adus întru mijlocul ei apă. A săpat cu fier piatra cea ascuțită și a zidit fântâni întru ape.

18. În zilele sale s-a urcat Sennahirim și l-a trimis pe Rapsachis și el a plecat și a ridicat mâna sa peste Sion și s-a semețit în trufia sa.

19. Atunci s-au clătinat inimile și mâinile lor și au avut dureri ale nașterii ca cele care nasc.

20. Și L-au chemat pe Domnul, pe Cel Milostiv, întinzând mâinile lor către El și Cel Sfânt din cer degrabă le-a ascultat lor și i-a răscumpărat pe ei întru mâna lui Isaias.

21. Și a lovit tabăra assiriilor [asirienilor] și i-a pierdut pe ei Îngerul Său.

22. Căci a făcut Ezechias lucrul cel plăcut Domnului și s-a întărit întru căile lui David, tatăl său. S-a întărit întru lucrurile pe care le-a poruncit Isaias, Profetul cel mare și cel credincios întru vedenia sa.

23. În zilele sale s-a întors soarele și s-a adăugat viață împăratului.

24. Întru Duhul Cel Mare a văzut cele de apoi și i-a mângâiat pe cei care plâng în Sion.

25. Până întru veac le-a arătat pe cele care vor fi și pe cele ascunse mai înainte ca să vină acestea.

Capitolul 49

1. Pomenirea lui Iosias: întru amestecarea tămâiei pregătite cu lucrul făcătorului de mir. În toată gura ca mierea se va îndulci și ca cei cântăreți întru ospățul vinului.

2. Acesta s-a îndreptat întru întoarcerea poporului și a îndepărtat scârbele fărădelegii.

3. A îndreptat către Domnul inima sa și în zilele celor fărădelege a întărit buna evlavie.

4. În afară de David și de Ezechias și de Iosias, toți împărații greșeală au greșit. Căci au lăsat legea Celui Preaînalt, împărații Iudasului au lipsit.

5. Căci au dat cornul lor altora și slava lor neamului celui străin.

6. Au ars cetatea cea aleasă a sfințirii și au pustiit căile ei

7. întru mâna lui Ieremias, căci l-au chinuit pe el. Și acesta întru pântece a fost sfințit Profet, pentru a dezrădăcina și a face rău și a pierde, asemenea și pentru a zidi și a sădi.

8. Iezechiil, care a văzut vedenia slavei Sale, pe care i-a arătat-o lui deasupra carului Heruvimilor.

9. Căci și-a adus aminte de cei vrăjmași în ploaie și să facă bine celor care îndreaptă căile.

10. Și oasele celor 12 Profeți să odrăslească din locul lor. Căci l-au mângâiat pe Iacov și i-au răscumpărat pe ei întru credința nădejdii.

11. Cum avem să-l mărim pe Zorobabel? Și el a fost ca pecetea pe mâna cea dreaptă.

12. Așa a fost și Iisus, fiul lui Iosedec. Care în zilele lor au zidit casă și au înălțat Domnului templul cel sfânt, pregătit întru slava veacului.

13. Și a lui Neemias întru mult este pomenirea, a aceluia care a ridicat nouă zidurile căzute și a întărit porți și zăvoare și a ridicat casele noastre.

14. Nimeni nu s-a zidit pe pământul acesta ca Enoh, căci și acesta a fost luat de pe pământ.

15. Și nici ca Iosif nu s-a născut bărbat povățuitor al fraților, întăritor al poporului, și oasele sale au fost cercetate.

16. Sim și Sit între oameni au fost slăviți și au fost peste toată vietatea în zidirea lui Adam.

Capitolul 50

1. Simon, fiul lui Onias, preotul cel mare, care în viața sa a cusut dedesubt casă și în zilele sale a întărit templul.

2. Și de către el s-a întemeiat înălțimea cea îndoită, zidul cel înalt al îngrădirii sfinte.

3. În zilele sale a fost săpată vistieria apelor, adâncitura ei având împrejurimea ca a mării.

4. Cel care păzește poporul său de cădere și a întărit cetatea în împresurare.

5. Cât de mult a fost slăvit întru întoarcerea poporului, întru ieșirea catapetasmei [perdelei] casei!

6. Ca steaua cea de dimineață în mijlocul norilor, ca luna cea plină întru zilele sale,

7. ca soarele strălucind peste templul Celui Preaînalt și precum curcubeul luminând întru norii slavei,

8. ca floarea trandafirilor în zilele celor tineri, ca crinii întru ieșirea apei, ca vlăstarul Libanosului în zilele verii,

9. ca focul și tămâia pe cățuie, ca vasul de aur cel bătut, împodobit cu toată piatra cea de mult preț,

10. ca măslinul odrăslind roade și ca chiparosul înălțându-se întru nori.

11. Când a venit a lua el veșmântul slavei și a se îmbrăca el pentru săvârșirea laudei, întru suirea jertfelnicului celui sfânt a slăvit acoperirea sfințirii.

12. Iar când a mers a primi părțile din mâinile preoților și el era stând lângă vatra altarului, împrejurul său era cununa fraților ca vlăstarul cedrilor din Libanos și l-au înconjurat pe el precum coroanele rădăcinilor finicilor.

13. Și toți fiii lui Aaron erau întru slava lor și aducerea înainte a Domnului era în mâinile lor, înaintea a toată adunarea lui Israil.

14. Și săvârșirea liturghisind pe altare, ca să împodobească aducerea-înainte a Celui Preaînalt, a Atotțiitorului.

15. A întins peste vas mâna sa și a turnat din sângele strugurelui, a turnat întru temelia jertfelnicului miros de bună mireasmă Celui Preaînalt, Împăratului a toate.

16. Atunci au strigat fiii lui Aaron și întru trâmbițele cele bătute au sunat. Au făcut auzit glas mare întru pomenire înaintea Celui Preaînalt.

17. Atunci tot poporul împreună s-au grăbit și au căzut pe fața lor la pământ, ca să se închine Domnului lor, Atotțiitorului, Dumnezeului Celui Preaînalt.

18. Și psalmiștii au lăudat cu glasurile lor, încât și întru cel mai mic glas s-a îndulcit versul.

19. Și poporul s-a rugat Domnului Celui Preaînalt întru rugăciune, înaintea Celui Milostiv, până a fost să se săvârșească podoaba Domnului și liturghisirea Sa au împlinit.

20. Atunci, coborându-se, a ridicat mâinile sale peste toată adunarea fiilor lui Israil, ca să dea binecuvântare Domnului din buzele sale și întru numele Lui să se laude.

21. Și au fost și a doua oară întru închinare, ca să primească binecuvântare de la Cel Preaînalt.

22. Și acum binecuvântați toți pe Dumnezeu, pe Cel care face cele mari totdeauna, pe Cel care înalță zilele noastre din pântece și face cu noi după mila Sa!

23. Să ne dea nouă veselia inimii și să facă pace în zilele noastre în Israil, după zilele veacului.

24. Să încredințeze cu noi mila Sa și întru zilele noastre să ne răscumpere pe noi!

25. Întru cele două neamuri s-a mâniat sufletul meu și cel al treilea nu este neam:

26. cei care stau în muntele Samariei și filistiimii și poporul cel nebun, care locuiește în ale Sihemurilor.

27. Învățătura înțelegerii și a cunoașterii a scris în cartea aceasta Iisus, fiul lui Sirah, al lui Eleazar Ierosolimitisul [Ierusalimiteanul], care a turnat aici înțelepciunea din inima sa.

28. Fericit este cel care întru acestea se va întoarce și, punând acestea în inima sa, se va înțelepți.

29. Căci, dacă acestea are să facă, spre toate va putea. Căci lumina Domnului este urma sa.

Capitolul 51

1. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne Împărate, și Te voi lăuda pe Tine, Dumnezeule, Mântuitorul meu! Mă mărturisesc numelui Tău,

2. că apărător și ajutător Te-ai făcut mie și ai răscumpărat trupul meu de la pieire și din lațul diavolului limbii, de la buzele lucrând minciuna, și înaintea celor care au stat înaintea Ta Te-ai făcut ajutător. Și m-ai răscumpărat,

3. după mulțimea milei și a numelui Tău, de la mușcările cele pregătite întru mâncare, din mâna celor care caută sufletul meu, din cele mai multe necazuri pe care le-am avut,

4. din înăbușirea focului dimprejur și din mijlocul focului pe care nu l-am aprins,

5. din adâncul pântecelui Iadului și de la limba cea necurată și de la cuvântul cel mincinos

6. cu împăratul și de diavolul limbii celei nedrepte. A apropiat până la moarte sufletul meu și viața mea era aproape de Iadul cel mai de jos.

7. M-au cuprins din toate părțile și nu era cel care să mă ajute. Priveam întru ajutorul oamenilor și nu era.

8. Și mi-am adus aminte de mila Ta, Doamne, și de lucrarea Ta cea din veac, că îi scoți pe cei care Te rabdă pe Tine și îi mântui pe ei din mâna celor vrăjmași!

9. Și am înălțat pe pământ rugăciunea mea cea stăruitoare și pentru a morții curgere m-am rugat stăruitor.

10. L-am chemat pe Domnul, pe Tatăl Domnului meu, ca să nu mă părăsească în zilele necazului, întru

vremea neajutorării trufașilor. Voi lăuda numele Tău neîncetat și voi cânta întru mărturisire.

11. Și a fost ascultată rugăciunea mea. Căci m-ai mântuit pe mine de la pieire. Și scoate-mă din vremea cea rea!

12. Pentru aceea mă voi mărturisi Ție și Te voi lăuda. Și voi binecuvânta numele Domnului.

13. Încă fiind mai tânăr, mai înainte până să mă rătăcesc, am căutat înțelepciunea arătată întru rugăciunea mea.

14. Înaintea templului mă învredniceam pentru ea și până la cele din urmă o voi căuta pe ea.

15. Din floare, precum strugurele înnegrindu-se, s-a veselit inima mea întru ea. Am pus piciorul meu întru dreptate, din tinerețea mea am căutat-o pe ea.

16. Am plecat puțin urechea mea și am primit și multă învățătură am aflat mie însumi.

17. Sporire mi s-a făcut mie întru aceasta. Celui care îmi dă mie înțelepciune Îi voi da slavă.

18. Căci am cugetat ca să o fac pe ea și am râvnit lucrul cel bun și nu am să fiu rușinat.

19. S-a străduit sufletul meu întru aceasta și întru facerea legii o am cercetat. Mâinile mele le-am întins către înălțime și păcatele neștiinței însumi le-am plâns.

20. Sufletul meu l-am îndreptat întru ea și întru curăție am aflat-o pe ea. Căci inimă am dobândit cu ea dintru început. Pentru aceea nu am să fiu părăsit.

21. Și pântecele [inima] meu a fost tulburat ca să o caute pe ea. Pentru aceea am dobândit averea cea bună.

22. Domnul mi-a dat mie limbă ca răsplată a mea și întru aceasta o voi lăuda pe ea.

23. Apropiați-vă către mine cei neînvățați și poposiți întru casa învățăturii!

24. Căci de ce ziceți a fi lipsă întru acestea și sufletele voastre însetează foarte?

25. Am deschis gura mea și am zis: „Câștigați-o întru voi înșivă, fără de arginți!”.

26. Gâtul vostru învățați-l sub jug și să primească sufletul vostru învățătura! Aproape este ca să o aflați pe ea.

27. Vedeți întru ochii voștri că puțin am trudit și am aflat mie însumi multă odihnă!

28. Împărtășiți-vă de învățătură! Cu mult număr de argint și cu mult aur câștigați întru ea!

29. Să se veselească sufletul meu întru mila Lui și să nu vă rușinați întru lauda Sa.

30. Lucrați lucrul vostru mai înainte de vreme și vă va da plata voastră întru vremea sa!

BIBLIOTECA
Teologie pentru azi

1. *Acatistul Nunții* (35 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/acatistul-nuntii/

2. *Troparul, Condacul și Acatistul Fericitului Serafim Rose al Platinei* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/troparulcondacul-si-acatistul-fericitului-serafim-rose-al-platinei/

3. *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului* (335 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/lumea-postmoderna-si-depersonalizarea-omului/

4. *Viața lui Adam și a Evei* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/viata-lui-adam-si-a-evei/

5. *Teologia îndumnezeirii* (202 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/teologia-indumnezeirii/

6. *Twitter pentru azi (vol. 1)* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/04/twitter-pentru-azi-vol-1-2009/

7. *Bucuria comuniunii (vol. 1)* (280 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/06/bucuria-comuniunii-vol-1/

8. *Pelerina Egeria și Cultul ortodox* (60 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/07/pelerina-egeria-si-cultul-ortodox/

9. *Biblia Satanică* (157 pagini), ca text auxiliar al cărții: *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului*.

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/12/biblia-satanica-editie-exclusiv-online-ro/

10. *Traduceri patristice (vol. 1)* (73 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/19/traduceri-patristice-vol-1-2009/

11. *Bucuria comuniunii (vol. 2)* (309 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/bucuria-comuniunii-vol-2/

12. *Fragmentarium (vol. 1)* (126 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/fragmentarium-vol-1/

13. *Nichita Stănescu. Fenomenul limbii poezești* (disertație de master) (155 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/nichita-stanescu-fenomenul-limbii-poezesti/

14. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 1)* (341 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/03/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-1/

15. *Bucuria comuniunii (vol. 3)* (248 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/07/bucuria-comuniunii-vol-3/

16. *Teologia vederii lui Dumnezeu* (252 pagini): introducere la teza doctorală:
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/teologia-vederii-lui-dumnezeu/

17. *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog* (teză doctorală) (287 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/vederea-lui-dumnezeu-in-teologia-sfantului-simeon-noul-teolog/

18. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 2)* (457 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/23/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-2/

19. *Bucuria comuniunii (vol. 4)* (449 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/12/12/bucuria-comuniunii-vol-4/

20. *Bucuria comuniunii (vol. 5)* (366 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/02/bucuria-comuniunii-vol-5/

21. *Fragmentarium (vol. 2)* (270 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/13/fragmentarium-vol-2/

22. *Cuvinte cu amândouă mâinile* (82 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/21/cuvinte-cu-amandoua-mainile-2010/

23. *Bucuria comuniunii (vol. 6)* (144 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/02/11/bucuria-comuniunii-vol-6/

24. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 1)* (377 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/03/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-1/

25. *Antim Ivireanul: avangarda literară a Paradisului. Viața și Opera (teză doctorală)* (561 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/10/antim-ivireanul-avangarda-literara-a-paradisului-viata-si-opera-2010/

26. *Aspecte dogmatice ale imnologiei ortodoxe. Săptămâna Patimilor și Săptămâna Luminată* (teză de licență) (212 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/23/saptamana-patimilor-si-saptamana-luminata-teza-de-licenta-2010/

27. *Bucuria comuniunii (vol. 7)* (315 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/01/bucuria-comuniunii-vol-7/

28. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 2)* (128 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/12/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-2/

29. *Bucuria comuniunii (vol. 8)* (382 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/29/bucuria-comuniunii-vol-8/

30. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 3)* (191 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-3/

31. *Epilog la lumea veche (I. 1)* (506 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/14/epilog-la-lumea-veche-i-1/

32. *Twitter pentru azi (vol. 2)* (35 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/25/twitter-pentru-azi-vol-2-2010/

33. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 4)* (388 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-4/

34. *Epilog la lumea veche (I. 2)* (378 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/04/epilog-la-lumea-veche-i-2/

35. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 5)* (175 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-5/

36. *Teologia mântuirii la Sfântul Marcu Ascetul* (disertație de master) (154 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/09/teologia-mantuirii-la-sfantul-marcu-ascetul-2010/

37. *Bucuria comuniunii (vol. 9)* (188 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/20/bucuria-comuniunii-vol-9/

38. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 6)* (130 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/27/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-6/

39. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 7)* (76 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-7/

40. Sfântul Epifanie al Salaminei, *Despre măsuri și greutăți și numere și alte lucruri care sunt în Dumnezeieștile Scripturi* (100 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/07/16/sfantul-epifanie-al-salaminei-despre-masuri-si-greutati-2010/

41. PS. Acad. Melchisedec Ștefănescu, *Viața și Scrierile lui Grigorie Țamblac* (adaptare a textului ed. din 1884) (138 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/21/ps-acad-melchisedec-stefanescu-viata-si-scrierile-lui-grigorie-tamblac-versiune-adaptata2010/

42. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Sfătuiri creștine-politice* (text adaptat) (33 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/29/sfantul-antim-ivireanul-sfatuiri-crestine-politice-2010/

43. Sfântul Varlaam al Moldovei, *Răspunsul împotriva Catehismului calvin* (text adaptat) (52 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/09/22/sfantul-varlaam-al-moldovei-raspunsul-impotriva-catehismului-calvin-2010/

44. *Traduceri patristice (vol. 2)* (347 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/06/traduceri-patristice-vol-2/

45. PS Damaschin Dascălul, *Învățături pentru șapte Taine* (text transliterat și adaptat) (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/26/ps-damaschin-dascalul-invataturi-pentru-sapte-taine-2010/

46. Dorin Streinu, *Opere alese, vol. I, Despre mine însumi (Jurnal de scriitor. Fragmente)* (526 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/12/12/dorin-streinu-opere-alese-vol-i-2010/

47. *Traduceri patristice (vol. 3)* (288 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/02/traduceri-patristice-vol-3/

48. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 2)* (160 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/07/dorin-streinu-opere-alese-vol-2/

49. *Epilog la lumea veche (I. 3)* (256 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/08/epilog-la-lumea-veche-i-3/

50. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (237 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/31/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

51. *Cuvintele duhovnicești (vol. 1)* (390 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/02/12/cuvintele-duhovnicesti-vol-1/

52. *Bucuria vine de departe* (carte dialogică cu Prof. Otilia Kloos) (55 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/21/bucuria-vine-de-departe-2011/

53. *Cuvintele duhovnicești (vol. 2)* (558 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/26/cuvintele-duhovnicesti-vol-2/

54. *A vedea și a fi văzut (vol. 1)* (460 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/04/16/a-vedea-si-a-fi-vazut-vol-1/

55. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 8)* (549 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-8/

56. *Praedicationes (vol. 1)* (199 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/20/praedicationes-vol-1/

57. *Twitter pentru azi (vol. 3)* (26 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/07/31/twitter-pentru-azi-vol-3/

58. *Evanghelia după Matei* (112 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/08/11/evanghelia-dupa-matei/

59. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 3)* (214 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/10/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-3/

60. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 4)* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/05/dorin-streinu-opere-alese-vol-4/

61. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 5)* (283 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/21/dorin-streinu-opere-alese-vol-5/

62. *Studii de poezie pașoptistă* (82 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/28/studii-de-poezie-pasoptista-2011/

63. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 9)* (225 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/12/16/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-9/

64. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 6)* (209 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/01/14/dorin-streinu-opere-alese-vol-6/

65. *Statistici. Concluzii. Sublinieri. Lucruri văzute de-aproape* (121 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/02/18/statistici-concluzii-sublinieri-lucruri-vazute-de-aproape/

66. *Predicile din Săptămâna Mare* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/04/13/predicile-din-saptamana-mare/

67. *Despre omul Împărăției* (190 pagini). Este al 10-lea volum și ultimul al *Operelor complete* ale Fericitului Ilie văzătorul de Dumnezeu.
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/05/29/despre-omul-imparatiei/

68. *Țiganiada: tradiție și inovație. Aventura scriiturii și canonul literar românesc* (111 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/07/19/tiganiada-traditie-si-inovatie/

69. *Praedicationes (vol. 2)* (253 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/08/07/praedicationes-vol-2/

70. *Twitter pentru azi (vol. 4)* (30 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/10/10/twitter-pentru-azi-vol-4/

71. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 1)* (251 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/11/21/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-1/

72. *Praedicationes (vol. 3)* (337 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/10/praedicationes-vol-3/

73. *Epilog la lumea veche (I. 4)* (247 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/22/epilog-la-lumea-veche-i-4/

74. *Praedicationes (vol. 4)* (352 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/09/praedicationes-vol-4/

75. *Praedicationes (vol. 5)* (366 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/27/praedicationes-vol-5/

76. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 2)* (261 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/07/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-2/

77. *Praedicationes (vol. 6)* (308 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/29/praedicationes-vol-6/

78. *Creatori de limbă și de viziune poetică în literatura română (vol. 1)* (228 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/06/15/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-in-literatura-romana-vol-1/

79. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 3)* (308 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/07/31/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-3/

80. *Bucuria comuniunii (vol. 10)* (356 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/21/bucuria-comuniunii-vol-10/

81. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 7) (241 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/23/dorin-streinu-opere-alese-vol-7/

82. *Vorbiri de Facebook (vol. 1)* (508 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/10/20/vorbiri-de-facebook-vol-1/

83. *Epilog la lumea veche I. 1 (ediția a doua)* (862 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/11/epilog-la-lumea-veche-i-1-editia-a-doua/

84. *Praedicationes (vol. 7)* (619 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/16/praedicationes-vol-7/

85. *Bucuria comuniunii (vol. 11)* (361 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/31/bucuria-comuniunii-vol-11/

86. *Atenție teologică* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/03/04/atentie-teologica/

87. *Interviuri de conștiință [vol. 1]* (367 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/04/21/interviuri-de-constiinta-vol-1/

88. *Twitter pentru azi (vol. 5)* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/21/twitter-pentru-azi-vol-5/

89. *Vezi ceea ce ești (vol. 1)* (80 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/24/vezi-ceea-ce-esti-vol-1/

90. *Fragmentarium (vol. 3)* (388 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/26/fragmentarium-vol-3/

91. *Vezi ceea ce ești (vol. 2)* (94 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/02/vezi-ceea-ce-esti-vol-2/

92. *Trei poeți și-un început de secol* (280 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/13/trei-poeti-si-un-inceput-de-secol/

93. *Vezi ceea ce ești (vol. 3)* (99 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/20/vezi-ceea-ce-esti-vol-3/

94. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)* (305 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/25/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-2/

95. *Studii literare (vol. 1)* (447 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/29/studii-literare-vol-1/

96. *Vezi ceea ce ești (vol. 4)* (101 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/05/vezi-ceea-ce-esti-vol-4/

97. *Traduceri patristice (vol. 4)* (427 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/10/traduceri-patristice-vol-4/

98. *Praedicationes (vol. 8)* (510 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/08/15/praedicationes-vol-8/

99. *The Sight of God in the Theology of Saint Symeon the New Theologian* (first book in english; my doctoral thesis) (499 pages)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/09/15/the-sight-of-god-in-the-theology-of-saint-symeon-the-new-theologian/

100. *Vorbiri de Facebook (vol. 2)* (393 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/07/vorbiri-de-facebook-vol-2/

101. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 4)* (441 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/20/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-4/

102. *Mâncăruri românești cu gust* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/27/mancaruri-romanesti-cu-gust/

103. *Acatistul Sfinților pomeniți pe 31 octombrie* (27 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/29/acatistul-sfintilor-pomeniti-pe-31-octombrie/

104. *Studiu despre Viața Sfântului Macarie Romanul* (68 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/31/studiu-despre-viata-sfantului-macarie-romanul/

105. *Fragmentarium [vol. 4]* (502 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/11/29/fragmentarium-vol-4/

106. *Luceafărul. Comentariu literar* (156 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/18/luceafarul-comentariu-literar/

107. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 8)* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-8/

108. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 1]* (283 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/08/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-1/

109. Pr. Prof. Acad. Dr. Dumitru Popescu, *Dumnezeu e viu și prezent în lume prin slava Sa* (132 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/15/dumnezeu-e-viu-si-prezent-in-lume-prin-slava-sa/

110. Sfântul Apostol Pavel, *Epistola către Efeseni* (26 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/20/epistola-catre-efeseni/

111. *Cartea Sfântului Profet Ionas* (13 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/21/cartea-sfantului-profet-ionas/

112. *Cele 3 Epistole catolice ale Sfântului Apostol Ioannis* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/23/cele-3-epistole-catolice-ale-sfantului-apostol-ioannis/

113. *Epistola catolică a Sfântului Apostol Iacovos, fratele Domnului* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/30/epistola-catolica-a-sfantului-apostol-iacovos-fratele-domnului/

114. *Cartea Sfântului Profet Ioil* (17 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/04/cartea-sfantului-profet-ioil/

115. *Cărțile Sfinților Profeți Avdiu și Angheos* (16 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/10/cartile-sfintilor-profeti-avdiu-si-angheos/

116. *Epistola către Filippeni a Sfântului Apostol Pavlos* (19 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/13/epistola-catre-filippeni-a-sfantului-apostol-pavlos/

117. *Cântarea Cântărilor* (40 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/18/cantarea-cantarilor/

118. *Evanghelia după Marcos* (130 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/03/22/evanghelia-dupa-marcos/

119. *Epilog la lumea veche I. 2 (ediția a doua)* (952 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/05/16/epilog-la-lumea-veche-i-2-editia-a-doua/

120. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (397 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/12/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

121. *Praedicationes (vol. 9)* (675 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/29/praedicationes-vol-9/

122. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 2]* (303 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/07/07/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-2/

123. *Cartea Sfântului Profet Naum* (14 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/09/09/cartea-sfantului-profet-naum/

124. *Epistola către Galatei* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/10/epistola-catre-galatei/

125. *Cartea Sfântului Profet Amvacum* (14 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/21/cartea-sfantului-profet-amvacum/

126. *Epistola către Colossei* (20 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/08/epistola-catre-colossei/

127. *Eminescu: între modernitate și tradiție. Importanța tradiției literare și spirituale românești pentru viziunea romantică eminesciană* (teză postdoctorală) (884 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/16/eminescu-intre-modernitate-si-traditie/

128. *Traduceri patristice (vol. 5)* (455 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/12/06/traduceri-patristice-vol-5/

129. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 5)* (289 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/12/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-5/

130. *Praedicationes (vol. 10)* (627 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/23/praedicationes-vol-10/

131. *Twitter pentru azi (vol. 6)* (100 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/twitter-pentru-azi-vol-6/

132. *Vorbiri de Facebook (vol. 3)* (190 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-3/

133. *Evanghelia după Ioannis* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/evanghelia-dupa-ioannis/

134. *Cartea Sfântului Profet Sofonias* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/cartea-sfantului-profet-sofonias/

135. *11 elegii (comentariu literar)* (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/11-elegii-comentariu-literar/

136. *Epistola întâia către Timoteos* (41 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-intaia-catre-timoteos/

137. *Epistola a doua către Timoteos* (37 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-a-doua-catre-timoteos/

138. *Despre nimic* (conferință online) (54 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/07/27/despre-nimic-conferinta-online/

139. *Cântările* (57 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/12/cantarile/

140. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Didahiile* (prima ediție actualizată) (350 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/25/sfantul-sfintit-mucenic-antim-ivireanul-didahiile-prima-editie-actualizata/

141. *Praedicationes (vol. 11)* (698 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/19/praedicationes-vol-11/

142. *Parimiele lui Salomon* (117 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/29/parimiele-lui-salomon/

143. *Studii literare* (vol. 2) (162 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/05/studii-literare-vol-2/

144. *Epilog la lumea veche*, vol. I. 5. Emil Botta (239 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/21/epilog-la-lumea-veche-vol-i-5-emil-botta/

145. Sfântul Împărat Salomon, *Ecclisiastis* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/23/ecclisiastis/

146. *Mântuirea este eclesială* (conferință online) (54 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/12/19/mantuirea-este-eclesiala-conferinta-online/

147. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 9)* (270 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/01/20/dorin-streinu-opere-alese-vol-9/

148. *Praedicationes (vol. 12)* (571 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/02/11/praedicationes-vol-12/

149. *Psalmii* (ediția LXX) (329 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/04/psalmii-editia-lxx/

150. *Psalmii liturgici* (299 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/05/psalmii-liturgici/

151. *Epilog la lumea veche (vol. I. 6). Nichita Stănescu* (759 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/06/01/epilog-la-lumea-veche-vol-i-6-nichita-stanescu/

152. *Praedicationes (vol. 13)* (530 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/07/10/praedicationes-vol-13/.

153. *Twitter pentru azi (vol. 7)* (254 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/08/30/twitter-pentru-azi-vol-7/.

154. *Epilog la lumea veche*, vol. I. 3 (ediția a doua) (699 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/02/epilog-la-lumea-veche-vol-i-3-editia-a-doua/.

155. *Cartea Sfântului Profet Iov* (144 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/03/cartea-sfantului-profet-iov/.

156. *Studii literare* (vol. 3) (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/23/studii-literare-vol-3/.

157. *Maturizarea poeziei* (173 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/11/05/maturizarea-poeziei/.

158. *Înțelepciunea lui Salomon* (86 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2017/12/16/intelepciunea-lui-salomon/.

159. *Viețile Sfinților (vol. I)* (461 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/16/vietile-sfintilor-vol-i/

160. *Vorbiri de Facebook (vol. 4)* (337 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-4/

161. *Praedicationes (vol. 14)* (658 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/05/02/praedicationes-vol-14/

162. *Întrebări și răspunsuri teologice (vol. 1)* (319 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/06/18/intrebari-si-raspunsuri-teologice-vol-1/

163. *Studii literare (vol. 4)* (326 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/07/01/studii-literare-vol-4/

164. *Înțelepciunea lui Sirah* (192 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2018/10/04/intelepciunea-lui-sirah/

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș